

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA — FINSKA FORSTSAMFUNDET
(SOCIETY OF FORESTRY IN SUOMI — FORSTWISSENSCHAFTLICHE GESELLSCHAFT
IN SUOMI — SOCIÉTÉ FORESTIÈRE IN SUOMI)

SILVA FENNICA

43.

SUOMEN METSÄTIETEELLISEN SEURAN
25-VUOTISJUHLA 18. 4. 1934

25 YEARS' JUBILEE
OF THE SOCIETY OF FORESTRY IN SUOMI
ON APRIL 18th, 1934

FEST ZUM 25-JÄHRIGEN
BESTEHEN DER FORSTWISSENSCHAFTLICHEN
GESELLSCHAFT IN SUOMI
AM 18. APRIL 1934

HELSINKI 1937

Suomen Metsätieteellisen Seuran julkaisusarjat:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Sisältää Suomen metsätaloutta ja sen perusteita käsitteleviä tieteellisiä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin niteinä, joista kukin yleensä käsittää useampia tutkimuksia.

SILVA FENNICA. Sisältää Suomen metsätaloutta käsitteleviä kirjoitelmia ja pienehköjä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin. Kukin kirjoitus muodostaa yleensä oman niteen.

COMMENTATIONES FORESTALES. Sisältää muiden maiden kuin Suomen metsätaloutta ja siihen liittyviä aihepiirejä käsitteleviä tutkimuksia ja muita kirjoituksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin. Kukin nide sisältää yleensä vain yhden tutkimuksen.

Finska Forstsamfundets publikationsserier:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Innehåller vetenskapliga undersökningar rörande skogshushållningen i Finland och dess grunder. Banden, vilka icke utkomma periodiskt, omfatta i allmänhet flere avhandlingar.

SILVA FENNICA. Omfattar uppsatser och mindre undersökningar rörande skogshushållningen i Finland. Utkommer icke periodiskt; varje uppsats som skilt band.

COMMENTATIONES FORESTALES. Innehåller undersökningar och andra uppsatser rörande skogshushållningen och i samband med denna stående frågor utom Finland. Utkommer icke periodiskt. I allmänhet ingår i varje band endast en avhandling.

Suomen Metsätieteellisen Seuran 25-vuotisjuhlakokous Säätötalossa.

SILVA FENNICA

N:o 43 (1937)

SUOMEN METSÄTIETEELLISEN
SEURAN 25-VUOTISJUHLA
18. 4. 1934

25 YEARS' JUBILEE
OF THE SOCIETY OF FORESTRY IN SUOMI
ON APRIL 18th, 1934

FEST ZUM 25-JÄHRIGEN
BESTEHEN DER FORSTWISSENSCHAFTLICHEN
GESELLSCHAFT IN SUOMI
AM 18. APRIL 1934

HELSINKI 1937

Alkulause.

Suomen Metsätieteellinen Seura vietti 25-vuotisjuhlaansa huhtikuun 18 p:nä vuoden 1934 metsäpäivien aikana, jolloin myöskin metsänhoitolaitoksemme 75-vuotisjuhla pidettiin. Kun Seuran juhlakokouksessa ja juhlaillallisilla pidetyt puheet ja esitelmät valaisevat metsätieteellistä tutkimusta maassamme ja kun juhla muutenkin kuvastaa metsätieteelliseen toimintaan kohdistuvaa harrastusta, on Suomen Metsätieteellinen Seura tahtonut julkaista nämä arvokkaat esitelmät ja puheet juhlaselostuksen puitteissa ja on uskonut tämän selostuksen toimittamisen allekirjoittaneelle.

Helsingissä, tammikuulla 1937.

MARJATTA MARTOLA

Suomen Metsätieteellisen Seuran Arkistonhoitaja.

This volume contains the speeches and addresses held at the 25 years' jubilee of the Society of Forestry in Suomi on April 18th, 1934, dealing with the Finnish forestry, its development and importance.

Die Veröffentlichung enthält die Reden und die Vorträge über die finnische Forstwissenschaft, ihre Entwicklung und ihre Bedeutung, die im Fest am 18. April 1934, zum 25-jährigen Bestehen der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Suomi gehalten worden sind.

Sisällys:

	Sivu
Juhlakokous	7
Puheet ja esitelmät:	
Avajaissanat — Metsäneuvos V. R. Toijala	7
Juhlapuhe — Pääjohtaja A. K. Cajander	9
Juhlaesitelmä: »Metsätyyppijärjestelmä metsätieteellisen tutkimuksen pohjana» — Professori Yrjö Ilvessalo	15
25-vuotishistoriikki — Tohtori Erkki Laitakari	24
Tervehdykset:	
Valtioneuvosto — Maatalousministeri K. T. Jutila	32
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	32
Deutscher Forstverein — Kreivi Albrecht-Friedrich v.d. Schulenburg....	32
Latvijas mežkopju savienība — Metsäinsinööri Kārlis Auškaps.....	33
Lietuvos Miškininku Sąjunga ja Mišku Departamentas — Tohtori-insinööri Kripas	34
Eesti Vabariigi Tartu Ülikooli Metsaosakond ja Akadeemiline Metsaselts — Metsänhoitaja Boris Koljo	34
Den Norske Stats Skogvesen ja Norges Landbrukskøiskole — Pääjohtaja K. Sørhuus	35
Ruotsin Kungl. Domänstyrelsen ja Ruotsin Skogsförsöksanstalt — Osastopäällikkö F. Aminoff	36
Svenska Skogsvårdsförening ja Norrlands Skogsvårdsförbund — Ylimetsänhoitaja And. Holmgren	37
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	37
Helsingin Yliopiston Maatalous-metsätieteellinen tiedekunta — Professori R. Pihkala	38
Teknillinen Korkeakoulu — Professori A. I. Virtanen	38
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	39
Metsätieteellinen Tutkimuslaitos — Professori Olli Heikinheimo ja professori V. T. Aaltonen	39
Maatalouskoelaitos — Professori E. F. Simola	40
Ilmatieteellinen Keskuslaitos — Professori J. Keränen	40
Biokemiallinen Tutkimuslaitos — Professori A. I. Virtanen	41
Hydrografinen Toimisto — Tohtori H. Renqvist	41
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	41
Suomen Tiedeseura — Professori T. H. Järvi	42
Suomalainen Tiedekatemia — Professori P. Eskola	42
Suomen Maantieteellinen Seura — Professori I. Bonsdorff	43

Societas pro Fauna et Flora Fennica — Professori Gunnar Ekman	43
Suomalainen Eläin- ja Kasvitieteellinen Seura Vanamo — Professori J. I. Liro	43
Kuopion ja Oulun Luonnonystävään Yhdistys — Metsänhoitaja S. Remes	43
Kansantaloudellinen Yhdistys — Ylitirehtööri Einar Böök	43
Suomen Maataloustieteellinen Seura — Professori P. Tuorila	44
Maanmittaustieteiden Seura — Yli-insinööri Aarne Rainesalo	44
Suomen Suoviljelysyhdistys — Insinööri E. A. Malm	44
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	45
Metsähallitus — Ylijohtaja Mauno Pekkala	45
Maanmittaushallitus — Pääjohtaja V. Ahla	46
Alfred Kordelinin Yleisen Edistys- ja Sivistysrahaston Säätiön Hallitus — Professori K. S. Laurila ja tohtori A. E. Tudeer	46
Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy — Pankinjohtaja Birger Fagerström	47
Enso-Gutzeit Osakeyhtiö — Vuorineuvos V. A. Kotilainen	48
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	48
Keskusmetsäseura Tapio — Tohtori A. Benj. Helander	48
Centralskogssällskapet Föreningen för Skogskultur — Metsänhoitaja T. Rancken	49
Metsänhoitolautakunnat — Kunnallisneuvos Juho Silkkilä, pankinjohtaja T. I. Lehtikunnas ja metsänhoitaja Y. Hirvensalo	49
Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto — Pääkonsuli Axel Solitan- der	50
Maatalousseurojen Keskusliitto — Maaherra Y. Pehkonen ja agronomi J. Jyske	50
Maataloustuottajain Keskusliitto — Kansanedustaja Juho Koivisto	50
Pellervo-Seura — Maisteri A. Korvenoja	51
Suomen Kalastusyhdistys — Maisteri Y. Vuorentaus	51
Suomen Metsänhoitoyhdistys ja Metsätaloudellinen Valistustoimisto — Pro- fessori Olli Heikinheimo ja tohtori Martti Hertz	52
Suomen Metsänhoitajaliitto — Tohtori M. Lappi-Seppälä ja maisteri Paavo Aro	52
Metsätieteen ylioppilaiden yhdistys Metsämiehet — Metsänhoitaja Paul Walldén	53
Kunniapuheenjohtaja Cajanderin vastaus	53
Juhlaillalliset	54
Puheet:	
Metsäneuvos V. R. Toijala	54
Professori Väinö Auer	55
Eduskunnan puhemies Kyösti Kallio	60
Osastopäällikkö F. Aminoff	60
Kirjeellisten onnitelujen ja sähkösanomain lähettäjät	61

Juhlakokous.

Juhlakokous Säätytalossa alkoi klo 19. Juhlaa kunnoitti läsnäololaan tasavallan presidentti P. E. Svinhufvud. Saapuvilla olivat myös pääministeri T. M. Kivimäki, eduskunnan puhemies, pankinjohtaja Kyösti Kallio, ulkoasiainministeri A. Hackzell, maatalousministeri K. T. Jutila, Seuran ensimmäinen kunniajäsen, senaattori A. Osw. Kairamo, Helsingin Yliopiston, Teknillisen Korkeakoulun, tieteellisten laitosten ja seurojen, puunjalostusteollisuuden, pankkien, maa- ja metsätaloudellisten keskusjärjestöjen, metsähallituksen, maanmittaushallituksen, metsänhoitolautakuntien, aluemetsänhoitajain ja muun metsähallinnon virkakunnan sekä metsänhoitomiesten yhteenliittymäin edustajia. Ulkomaisia kutsuvieraita oli juhlaan saapunut Ruotsista, Norjasta, Saksasta, Virosta, Latviasta ja Liettuasta.

Orkesterin soitettua Järnefeltin Preludiumin, metsäneuvos V. R. Toijala lausui seuraavat avajaisanat:

Suomen Metsätieteellisen Seuran puolesta minulla on kunnia toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi tähän juhlakokoukseen.

Erytisesti pyydän kohdistaa tämän tervetuloitovotukseni Herra Tasavallan Presidenttiin, joka on tahtonut läsnäolollaan kunnoittaa meidän juhlaamme.

Herra Pääministeri ja Eduskunnan Herra Puhemies, niin myös Valtioneuvoston jäsenet ovat osoittaneet antavansa suuren arvon Seuramme työlle saapumalla tänne.

Ilmoittaessamme ulkomaisille tieteellisille seuroille ja laitoksille juhlastamme ja pyytäessämme edustajan lähettämistä, emme uskaltaneet, matkavaikeuksien vuoksi, odottaa useatakaan vierasta saavamme. Meillä on kuitenkin ilo saada nähdä täällä monta etevää ja tunnettua metsätieteen ja metsätalouden edustajaa naapurimaista. Pyydän lausua teidät sekä naapurimaiden tšekäläiset Herrat Ministerit ja diplomaattiset edustajat tervetulleiksi.

Då vi meddelade utländska vetenskapliga sällskap och inrättningar om vår fest och då vi anhöllo att de ville sända sina representanter, vågade vi icke, på grund av resesvårigheter, hoppas få många gäster. Vi hava likväl glädjen att här se många framstående och kända representanter för forstvetenskap och skogshushållning från våra grannländer. Jag ber att få hälsa Eder samt härvarande Herrar Ministrar och diplomatiska representanter från grannländerna välkomna.

Als wir den ausländischen wissenschaftlichen Gesellschaften und Anstalten von unserem Fest Mitteilung machten und um die Entsendung von Vertretern baten, durften wir wegen der Reiseschwierigkeiten nicht auf gar viele Gäste rechnen. Wir haben jedoch die Freude, manche hervorragende und bekannte Vertreter der Forstwissenschaft und der Forstwirtschaft aus den Nachbarländern bei uns zu sehen. Ich gestatte mir, Sie und die hiesigen Herren Minister und diplomatischen Vertreter der Nachbarländer willkommen zu heißen.

Annamme suuren arvon sille, että Helsingin Yliopisto on arvovaltaisesti edustettuna juhlapöytäkokouksessamme.

Tieteellisten seurojen ja laitosten, keskusvirastojen, puunjalostuslaitosten ja pankkien, taloudellisten yhdistysten ja järjestöjen sekä sanomalehdistön Herrat Edustajat, pyydän lausua teidät tervetulleiksi.

Kunnioitettavat naiset ja herrat, olkaa tervetulleita juhlaamme!

Viisikolmatta vuotta on ihmiselämässä suhteellisen pitkä, ja tuona aikana ennättää tapahtua paljon sellaista, jolla on itse kullekin yksilölle, hänen toiminnalleen ja elämänsä juoksulle, ratkaiseva merkitys. Tieteellisestä seurasta puheen ollen on tämä aika sen sijaan verrattain lyhyt ajanjakso. Mutta se on kuitenkin siksi pitkä, että sen taipaleen takana voidaan hyvällä syyllä hetkiseksi pysähtyä viettämään työn juhlaa: tarkastelemaan suoritettua työtä sekä suunnittelemaan toiminnan jatkamista — jos mahdollista — entistä runsaampia tuloksia tuottavana. Tässä mielessä on Suomen Metsätieteellinen Seura järjestänyt tämän juhlapöytäkokouksen, kun Seuran toiminnan aloittamisesta nyt tulee kuluneeksi 25 vuotta.

Neljännesvuosisata sitten oli metsätieteellinen tutkimustyö Suomessa vasta alullaan. Se oli ollut vain jonkun harvan tieteenharjoittajan, pääasiassa Evon metsäopiston opettajien varassa. Tämä ei ole kovin kummeksettavaa, kun otamme huomioon silloiset olosuhteet. Varmaankin eniten vaikutti asiaan se seikka, että metsien ja metsätalouden oikea merkitys

maatilan ja koko kansan taloudessa ei ollut yleisesti selvinnyt. Se oli vain harvojen kaukonäköisten henkilöiden tietoisuudessa. Myös korkeimman metsäopetuksen siihenastinen sijaitseminen kaukana tieteen pesäpaikasta, syrjäisessä Lammin pitäjässä, ei voinut olla lamauttavasti vaikuttamatta niihin, joilla oli harrastusta metsätieteelliseen tutkimustyöhön.

Nämä sängen epäedulliset ulkonaiset olosuhteet eivät kuitenkaan herpaiseet kaikkia tiedemiehiä. Onneksi oli sellaisia, jotka käsittivät, että metsien hoito ja metsätalouden järjestäminen kokonaisuudessaan niin, että tämä talous muodostuu jatkuvasti mahdollisimman suurista tuloista tuottavaksi, vaatii ei ainoastaan käytännöllistä perehtyneisyyttä vaan sen lisäksi myös teoreettisia ammattitietoja. Oli tiedemiehiä, jotka tajusivat myös, että maamme metsätaloutta on tuettava kotimaisilla tieteellisillä tutkimuksilla. Näistä tiedemiehistä on ennenkaikkea mainittava professori Cajander. Hän ryhtyi itse suurella antaumuksella ja tarmolla suorittamaan metsätieteellisiä tutkimuksia. Hän oivalsi myös, että kaittettiin seuraa, mikä työskentelisi metsätieteen kehittämiseksi, ollen yhdysiteenä niiden henkilöiden välillä, jotka tutkivat kotimaista metsätaloutta ja sen perusteita sekä sen suhteita muihin taloudenhaaroihin. Professori Cajanderin aloitteesta perustettiinkin Suomen Metsätieteellinen Seura huhtikuun 29 päivänä 1909.

Kun tässä kokouksessa tulee esitettäväksi niinhyvin historiikki Seuramme tähänastisesta toiminnasta kuin myös suuntaviivoja sen vastaista toimintaa varten, en kuluta kokouksen aikaa enempää näihin kysymyksiin puuttumalla, vaan tyydyn siihen mitä edellä olen lausunut.

Ennenkuin lopetan on minulla mieluisana tehtävänä juhlavieraille ilmoittaa, että Suomen Metsätieteellinen Seura on kuluvan huhtikuun 13 päivänä pidetyssä vuosikokouksessaan kutsunut professori Cajanderin kunniapuheenjohtajakseen. Tämän on Seura tehnyt osoittaakseen — Seuralle parhaalla mahdollisella tavalla — kiitollisuuttaan, kunnioitustaan ja tunnustustaan professori Cajanderille siitä paljosta työstä, arvokkaasta tuesta ja suuresta myötätunnosta, mikä Seuran osaksi on hänen taholtaan kaiken aikaa tullut.

Rohkenen toivoa, että professori Cajander tahtoisii toimia puheenjohtajana tässä juhlapöytäkokouksessa.

Tämän jälkeen pääjohtaja, professori A. K. Cajander, kiitettävästi hänen osakseen tulleesta kunnianosoituksesta, jolle hän sanoi antavansa erinomaisen suuren arvon, piti seuraavan juhlapuheen:

Herra Tasavallan Presidentti! Herrat Hallituksen jäsenet! Kunnioitettavat juhlavieraat! Hyvät naiset ja herrat!

Tiede on kansainvälinen, sanotaan. Tiede etsii totuutta ja totuus on ehdoton, riippumaton ajasta ja paikasta. Se ei tunne mitään kansallisia eikä maantieteellisiä rajoituksia. Mikä on totta Euroopassa, on totta myöskin Amerikassa ja Austraaliassa. Puhtaalle matemaatikolle ja puhtaalle filosofille on tieteen kansainvälisyys selviö.

Mutta puhutaan myöskin, ja täydellä syyllä, kansallisesta tieteestä. Kun meillä herää kysymys kansallisesta tieteestä, niin ajatukset tavallisesti kohdistuvat lähinnä suomenkielen ja sukukielten tutkimiseen sekä Suomen kansan ja Suomen heimon entisyyden selvittämiseen.

Onko siis olemassa ristiriitaa tieteen kansainvälisyyden ja tieteen kansallisen luonteen välillä? Tuskinpa vain. Kansallinen kielitiede ja kansallinen historiantutkimus tosin käyttävät kohteinaan määrätyn kansan kieltä ja määrätyn kansan menneitä vaiheita ja ovat siinä merkityksessä sille kansalle erityisen rakkaita, siinä merkityksessä kansallisia, mutta mikäli tätä tutkimusta harjoitetaan todellisena tieteellisenä tutkimuksena, pyritään siinäkin yleisiin, yleispäteviin tuloksiin, yleiseen totuuteen.

Tieteellä ei saa olla sivutarkoituksia, sanotaan. Tieteen on yksinkertaisesti pyrittävä totuuteen, riippumatta siitä, miellyttääkö totuus taikka ei. Tieteen tarkoituksena ei saa olla hyödyn tavoittelu.

Mutta on myöskin sanottu, että tieteen tehtävänä on juuri hyödyttää ihmiskuntaa. Turhaa on se totuuden tieto, josta ihmiskunnalle ei ole mitään hyötyä.

Tavallaan jokainenkin tiede hyödyttää ihmiskuntaa, sillä vain tiedon pohjalla on koko sivistyselämä kehittynyt, ja on tieto ja tiede siten valtavasti hyödyttänyt ihmiskuntaa. Väärin olisi kieltää tiedettä kohdistumasta myöskään välittömästi ihmiskunnan aineelliseen hyvinvointiin. Joka esim. selvittelee, millä tavalla maatalousliikkeen hoito saataisiin mahdollisimman kannattavaksi, on varmaan yhtä vilpitön totuuden etsijä kuin se, joka tutkii tähtien ratoja taivaalla.

Tieteen n.s. kansallisuus ei tee tiedettä epätieteeksi, eikä se, että tiede selvittelee käytännöllisen elämän kysymyksiä, alenna tieteen arvoa. Kaikki riippuu siitä, missä mielessä ja millä tavalla tiedettä harjoitetaan. Jos tiede pannaan palvelemaan määrättyjä poliittisia, tai vaikkapa kansallispoliittisia, tarkoituksia, mikä samalla merkitsee sitä, että tieteen estetään saavuttamasta totuutta, ainakaan täyttä totuutta, tai jos tiede vieläpä pannaan todistamaan totuudeksi sellaista, joka ei totuutta ole,

niin silloin tiede on saatettu väärille teille. Ja jos tiede pannaan palvelemaan yksityisen kansalaisen-tai vaikkapa kokonaisen kansalaisryhmänkin yksityisiä aineellisia etuja, niin silloin tiede on tieteenä joutunut melkoisen pitkälle sivuraiteille. —

Onko metsätiede tiedettä?

Tuohon kysymykseen kaiketi nykypäivänä ei kukaan vastaa empien. Mutta vielä erinäisiä vuosikymmeniä sitten oli tilanne koko lailla toinen. Ei metsätiede silloin ollut vallan korkeassa kurssissa suurissakaan sivistysmaissa, saatikka meillä. Metsänhoitomiehet eivät yleisemmin itsekään olleet varsin vakuutettuja siitä, että metsätiedettä edes tarvittiin. Eivät tosin kaikki metsänhoitajat olleet niin vaatimattomia kuin se erämaan metsänhoitaja, joka katsoi metsänhoitajalle riittävän tietää, että puu kasvaa latva ylöspäin ja juuristo maahan, mutta kovin suuret eivät olleet muidenkaan metsänhoitomiesten tiedon vaatimukset. Yliopistomme kyllä antoi kunniaotohtorin arvon Evon metsäopiston johtajalle A. G. Blomqvistille, mutta yleisemmin meillä tieteellisissä piireissä tuskin tunnustettiin metsätiedettä tieteenä täysin tasaveroiseksi n.s. puhtaiden tieteen kanssa.

Onko metsätiede kansallista tiedettä?

Epäilemättä. Metsätiede rakentuu oleelliseksi osaksi kotimaan kamaraan. Sen kohteena ovat kotimaan metsät, se kohdistaa tutkimuksensa kuulemaan sitä kuusta, jonka juurella on asunto, se tutkii sitä omaisuutta, josta kansan toimeentulo ratkaisevasti riippuu, metsää, joka aikaisempina vuosina tuhallaan lannoitti ne kasket, jotka kasvattivat maallemme viljan, ja joka nytkin tuloillaan ja tuotteillaan tekee kulttuurimme mahdolliseksi. Mikäpä tiede voisi olla kansallisempaa kuin se, jonka kohde turvaa kansan toimeentulon ja kansan henkisen elämän.

Onko metsätiede kansainvälistä?

Onpa täydelleen. Kuten kaikki tieteet pyrkii metsätiedekin yleisiin totuuksiin, joita eivät rajoita maa- ja kansallisuusrajat. —

Vuosisadan vaihteessa oli Suomen metsätiede jotakuinkin lamassa. Aikaisempi työ oli vaimentunut, kun sen edustajat olivat harmaantuneet, ja uusi ei ollut vielä alkanut. Kun työ uudelleen pantiin käyntiin, ei kysytty, oliko metsätiede tiedettä. Siihen käytiin käsiksi siinä varmassa vakaumuksessa, että metsätiede oli yhtä hyvää tiedettä, kuin mikä muu tiede tahansa. Ei liioin mietiskely, oliko metsätiede kansallista tiedettä. Tunnettiin selvästi, että metsätalouden kohottaminen oli Suomen tulevaisuuden elinehto ja tiedettiin, ettei tämä kohottamistyö voinut tapahtua ilman tieteellistä pohjaa. Se riitti taipaleelle menoon.

Monet metsätieteelliset kokeet ovat niin pitkäaikaisia, että ne ylittävät yksityisen tutkijan työajan. Monet metsätieteelliset tutkimukset ovat siksi kalliita, että niihin eivät yksityisen varat riitä. Sen vuoksi oli tutkimuksia varten perustettava vakinainen valtion laitos. Mutta metsätieteellistä tutkimustyötä ei ollut annettava yksinoikeudeksi tutkimuslaitoksen joka tapauksessa harvalukuiselle tutkijakunnalle, vaan kaikille, joilla oli halua ja harrastusta osallistua tutkimustyöhön Suomen metsien hyväksi, oli siihen varattava tilaisuus. Sitä varten oli perustettava metsätieteellinen seura. »Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen rinnalle tarvitaan siis myöskin metsätieteellinen seura», sanotaan sen aikaisessa suunnitelmassa. »Käsi kädessä kulki, toinen toistaan täydentäen voivat ne parhaalla tavalla viedä maamme metsätiedettä ja sen mukana myöskin metsätaloutta eteenpäin». Seura saatiin perustetuksi ensin, sillä siihen tarvittiin vain niiden henkilöiden vapaaehtoista yhteenliittymistä, joilla oli harrastusta ja rakkautta metsätieteeseen. Se tapahtui 29 p:nä huhtikuuta 1909. Metsätieteellisen tutkimuslaitoksen perustaminen edellytti valtiovallan toimenpidettä ja se saatiin vasta itsenäisyytemme sarastuksessa 24 p:nä lokakuuta 1917.

Ulkomaan malleja ei näissä paljoakaan käytetty. Jo vuonna 1846 oli tosin saksalainen Carl Heyer ehdottanut eräänlaisen metsätieteellisen yhdistyksen perustamista, mutta ehdotus ei saavuttanut kannatusta, vaan raukesi, ja uutta yritystä ei ole tehty. Suomen Metsätieteellinen Seura on ensimmäinen ja ainoa laatuaan aitokotimainen, jota perustettaessa oli lähinnä mallina pidetty Suomen Maantieteellistä Seuraa. Metsätieteellisiä koelaitoksia sen sijaan oli ulkomailla useitakin, mutta sellaisinaan ne eivät täysin soveltuneet malleiksi. Jotta tutkimustyö tutkimuslaitoksessa tulisi suoritetuksi harrastuksella ja rakkaudella työhön, täytyy tutkimuslaitoksen tutkijoiden saada omalla vastuullaan ja omien suunnitelmiansa mukaan, itsenäisesti suorittaa tutkimuksensa; minkäänlaisten keskusvaliokuntien ei ole saatava sekaantua heidän toimintaansa, kuten moniaa ulkomailla on laita. Mutta sen vuoksi näitä virkoja ei saanut täyttää muuta kuin täysin itsenäiseen tutkimustyöhön pystyvillä henkilöillä. Tutkijoita ei pitänyt olla erikseen metsätieteilä ja erikseen perustieteilä varten, vaan ainoastaan metsätieteissä, mutta sellaisia, joista jokaisen tuli olla riittävästi perehtynyt myöskin niihin perustieteiläin, joita hänen tutkimuksissaan tarvitaan. Nuoremmista tutkijoista sanottiin sen aikaisessa suunnitelmassa: »Milloin assistentteja tarvitaan... on heidän saatava mahdollisimman omintakeisesti tehdä tutkimuksia ja milloin varsinaisesti heidän apuaan tarvitaan, on heidän sallittava ottaa osaa

myöskin tutkimusten lopullisten tulosten julkaisemiseen ja on heidän nimensä mainittava tekijännimien joukossa eikä ainoastaan jollakin vähemmän huomattavalla paikalla alkulauseessa».

Itse tutkimustapakin oli rakennettava oleelliseksi osaksi kotoiselle pohjalle, ei suinkaan sen vuoksi, että olisi siinäkin pyrkimällä pyritty aitouteen, vaan jotta tutkimusten tulokset olisivat sellaisia, joilla maamme metsätaloutta todella saataisiin viedyksi eteenpäin. Erityisesti annettiin vertaileville tutkimuksille kokeiden rinnalla laajempi sija kuin siihen asti missään muualla, ja sen mukaisesti nimitys Metsätieteellinen koelaitos v. 1928, jolloin laitos tuli itsenäiseksi virastoksi, vaihdettiin nimitykseksi Metsätieteellinen Tutkimuslaitos, jota nimeä jo alunperin oli suunniteltu. Lisäksi tutkimuslaitoksen ei ollut rajoituttava ainoastaan määrättyihin metsätieteen aloihin, kuten ulkomailla, vaan päinvastoin ei mikään metsätieteen ala saanut sille olla vieras. Vielä enemmän on luonnollisesti Metsätieteellinen Seura edustanut metsätieteen kaikkia aloja. — Itse tutkimuspohjakin voitiin suureksi osaksi rakentaa kotimaiseen työhön, ja se tapahtui Seuran piirissä jo ennen virallisen tutkimuslaitoksen perustamista. Olihan eräs Evon metsäopiston ensimmäisiä oppilaita, prof. J. P. Norrlin, monet vuosikymmenet kaikessa vaatimattomuudessa suorittanut sanan parhaassa merkityksessä kansallista tutkimus- ja tutkijain kasvattamistyötä. Hänen työnsä, vähän tunnettu suuressa maailmassa, vähän tunnettu myös omassa maassa, muodosti harvinaisen arvokkaan pohjan laajoille osille sitä metsätieteellistä tutkimustyötä, joka 25 vuotta sitten Suomessa pantiin käyntiin.

Onko Suomen metsätiede kansallista tiedettä? Siihen minun ei sanotun jälkeen tarvitse vastata.

Mutta onko Suomen metsätiede kansainvälistä? Vaikka Suomen metsätieteessä kaiken aikaa on silmällä pidetty kotimaan metsiä ja kotimaan metsätaloutta, yleensä kotoisia tarpeita, ei siinä milloinkaan ole unohdettu tieteen pyrkimystä päästä yleisiin totuuksiin. Ja niinpä Suomen metsätieteen tuloksia ja Suomen metsätieteellisessä tutkimustyössä noudatettuja menettelytapoja nyt hyvällä menestyksellä sovelletaan valtameren takanakin Kanadassa ja Yhdysvalloissa, vieläpä trooppisten aarniometsissä. Itse asiassa kaiketi on niin, että mitä omintakeisemmän, sanoisinko kansallisemmän panoksen joku kansa panee tieteeeseen, sitä enemmän uutta se kansa tulee tuoneeksi kansainväliseen tieteeeseen, sitä enemmän se kansa tulee hyödyttäneeksi kansainvälistä tiedettä ja rohkensisinko sanaa: ihmiskuntaa.

Onko Suomen metsätiede ollut hyödyksi Suomen metsätaloudelle?

Mainitsen vain, että v. 1920 valmistuneet kasvutaulukot, jotka osoittavat, millainen tuottokyky eri metsämailla Suomen eteläpuoliskossa on, v. 1924 valmistunut n.s. valtakunnan metsäin arvio, joka selvitti, millainen tosiasiallinen tila ja tuotto tasavallan nykyisillä metsillä on, ja v. 1933 valmistunut metsäin kulutustutkimus, joka osoittaa, millainen on metsiemme nykyinen vuotuinen kulutus, muodostavat pohjan maamme koko metsätalouseliteelle, samalla kuin monilukuiset metsäin uudistukseen y.m. kohdistuvat tutkimukset ja soita sekä soiden metsittämistä koskevat muodostavat pohjan metsänparannustoiminnalle sekä metsiemme hoidolle. Valtakunnan metsäin arvio saatiin käyntiin sen vuoksi, että senaattori Arajärven johdolla toiminut verotuskomitea tarvitsi luotettavan pohjan metsämaiden verotukselle; ja tämän verotuksen jatkuva tarkkailu on nyt Metsätieteellisen Tutkimuslaitoksen asiana. Kun suuri yhtiö perustaa uuden puunjalostuslaitoksen, niin metsätieteen professori sitä ennen kutsutaan selvittämään raakatavaran saantimahdollisuudet. Ennenkuin rautatie päätetään, kysytään Metsätieteellisen Tutkimuslaitoksen mieltä alueen metsäin tuotosta. —

Tällä tutkimustyöllä ei ole mitään hartaampaa toivoa, kuin jatkuvasti, kansallisena tutkimuksena, voida palvella kansallista taloutta ja sen kautta kansallista kulttuuria sekä aitokansallisena tutkimuksena jatkuvasti voida antaa panoksiaan kansainväliseen tutkimustyöhön ja siten lisätä Suomen mainetta kansojen joukossa.

Mutta sillä on kaksi pyyntöä.

Ensinnä, että valtiovalta riittävästi tukee ja antaa sille sellaiset tutkimussuojat, joissa se voi menestyksellä toimia.

Ja toiseksi, että valtiovalta huolehtii siitä, että Suomen metsien tila ja tuotto, tutkimustyön tuloksia hyväkseen käyttäen, voidaan saada sellaiseksi, että se turvaa kansamme taloudellisen toimeentulon, turvaa sille korkean kulttuuritason ja vahvistaa sen kansallista itsenäisyyttä.

Puheen jälkeen ilmoitettiin, että Suomen Metsätieteellinen Seura oli valinnut kunnia- ja kirjeenvaihtajajäsenikseen seuraavat ulkomaalaiset tiedemiehet:

K u n n i a j ä s e n i k s i: pääjohtaja SIR ROY L. ROBINSON (Englanti), professori FRASER STORY (Englanti), pääjohtaja, tohtori AUGUSTO AGOSTINI (Italia), professori B. HAYATA (Japani), professori AGNAR BARTH (Norja), professori WL. JEDLINSKI (Puola), professori PH. GUINIER (Ranska), ylimetsänhoitaja A. HOLMGREN (Ruotsi), professori ALFRED

DENGLER (Saksa), pääjohtaja, tohtori KAREL ŠIMAN (Tšekkoslovakia), professori G. ROTH (Unkari), professori KAROLY KAÁN (Unkari), professori A. MATHIESEN (Eesti), professori RALPH S. HOSMER (Yhdysvallat).

K i r j e e n v a i h t a j a j ä s e n i k s i: tutkimuslaitoksen johtaja O. ELORRIETA (Espanja), professori ALEKSANDER UGRENVIĆ (Etelä-Slaavia), tohtori A. H. UNWIN (Kypros), professori ARV. KALNINŠ (Latvia), dosentti, tohtori K. KIRSTEINŠ (Latvia), tutkimuslaitoksen johtaja A. OUDIN (Ranska), professori MĂRIN D. DRĂCEA (Romania), professori OLOF ENEROTH (Ruotsi), metsänhoitaja GUNNO KINNMAN (Ruotsi), professori R. LANG (Saksa), metsänhoitaja O. FABRICIUS (Tanska), metsänhoitaja H. MUNDT (Tanska), professori J. SIGMOND (Tšekkoslovakia), dosentti K. WERBERG (Eesti), metsänhoitaja K. KERBERG (Eesti), professori J. A. COPE (Yhdysvallat), professori C. H. GUISE (Yhdysvallat).

Orkesterin sitten esitettyä Sibeliuksen Elegian professori *Yrjö Ilvesalo* piti juhlaesitelmän aiheesta: Metsätyyppijärjestelmä metsätieteellisen tutkimuksen pohjana.

Harvoin on ainakaan meikäläisissä oloissa ulkomainen tutkimusmatka antanut tuloksia, jotka hedelmällisemmin ja laajakantoisemmin olisivat vaikuttaneet kokonaisen tieteen alan kehitykseen kuin ne matkat, jotka CAJANDER kuluvaan vuosisadan vaihteessa ja alussa teki toisaalla Siperian ja Pohjois-Venäjän loppumattomiin aarniometsiin ja toisaalla laadultaan aivan vastakkaisiin, vanhan kulttuurin monella tavalla muovailemiin Keski-Euroopan metsäseutuihin. Joskin näet meillä vanhastaan käytetty hyvin suuripiirteinen, luonnollinen metsämaitten ryhmittely NORRLININ luomalla kasvitopografisella perustalla kehitettynä ja täsmällistettynä osaltansa tarjosi pohjaa, niin voimme sanoa, että mainituilla matkoilla tehdyistä havainnoista kuitenkin varsinaisesti syntyi se ajatus, joka tuli suomalaisen metsätieteen ydinajatuksiksi, kulmakiveksi, jolle se rakennelmansa pystytti ja sitä sitten nopeassa tahdissa on eri suunnille laajentanut. Tämä ajatus oli, kuten tiedämme, metsätyyppiteoria.

Kun suoritetaan metsän tuottamiseen tarvittavaa maaperää, metsän perustamista, metsän kasvattamista tai metsän uudistamista, jopa metsän suojelemistakin tahi edelleen metsän tuottoa, tuotettua puuta tai vielä mitä erilaisimpia muita näihin liittyviä seikkoja koskeva tutkimus, niin silloin on useimmiten tutkijan ensi tehtäviä selvittää kasvupaikka, johon tutkimus kohdistuu. Vain siten tutkimuksesta saadaan riittävä käsitys ja sen tulokset saatetaan täydessä määrässä hyväksi käyttää ja oikealla tavalla myös käytäntöön sovelletta.

Tämän oivalsivat tavallaan metsätieteellisen tutkimuksen varhaisimmatkin uran uurtajat. He pyrkivät jollakin tavoin jaoittelemaan metsäkasvupaikkoja luokkiin, joskin nämä olivat hyvin ylimalkaisia, määrittämättömiä ja subjektiivisia. Metsätalouden ja sen rinnalla metsätieteellisen tutkimuksen edistyessä tällaiset ryhmittelyt osoittautuivat riittämättömiksi ja metsäkasvupaikkojen täsmällisemmän ja objektiivisemmän boniteerauksen tarkeys kävi ilmeiseksi. Eri keinoja käyttäen yritettiin saada luokkien muodostamiselle varma, mutta samalla kuitenkin mahdollisimman helposti määrättävä pohja.

Näin syntyi lukuisia erilaisia *boniteerausmenettelyjä*. Enimmin käytännöllistä merkitystä niistä saivat ne menetelmät, jotka perustuivat *metsän tuottoon* tai *puiden mittasuhteisiin*, etenkin korkeuteen. Katsottiin, että näissä kuvastuivat parhaiten ne tärkeimmät tekijät, jotka määräävät kasvupaikan hyvyden, ja missä määrin nämä tekijät kasvupaikalla ovat puiden hyväksi käytettävissä. Kasvupaikat, jotka samassa ajassa tuottavat yhtä suuren puumäärän jotakin tiettyä puulajia tai joilla metsikön puiden keskimääräinen tahi valtakorkeus samalla iällä on yhtä suuri, ovat saman arvoisia ja siis samaan boniteettiin luettavat, jota vastoin näissä suhteissa erilaiset kasvupaikat ovat vievät eri hyvyysluokkiin.

Ensi kuulemalta tämä tuntuu järkevältä ja oikealta. Mutta kun syvennytään asiaa tarkemmin tutkimaan, ilmenee tällaisissa menetelmissä puutteellisuuksia, jotka suuresti rajoittavat niiden käyttökelpoisuutta ja tekevät ne useassa tapauksessa hankaliksi, jopa harhaan johtaviksi.

Vaikkakin näistä puutteellisuuksista on monesti tehty selvää, saanen kuitenkin niistä tärkeimmät lyhyesti toistaa.

Ensinnäkin, jos menetelmä perustetaan tuottoon, niin se edellyttää aikaa vaativia, vaivalloisia mittauksia ollakseen tarkka. Keski- tai valtakorkeuteen perustuvana se on yleensä helpompi, mutta saattaa johtaa huomattavasti erilaisiin tuloksiin sen mukaan, miten nämä tekijät käsitetään ja määrätään.

Toiseksi kasvupaikan boniteetin määrääminen tällaisilla perusteilla laadittujen taulukoiden avulla voi suoranaisesti tapahtua vain normaali-tilheille metsiköille. Jos kasvupaikka on paljaana, niin menettely on avuton ja jos metsikkö poikkeaa hakkauksien tai muun johdosta huomattavasti normaalista, niin useinkin epävarmat lisäselvittelyt ovat välttämättömiä. Näin määrätty boniteetti on siis riippuvainen metsikön satunnaisesta tilasta, mikä tietenkään ei saisi olla vaikuttavana tekijänä *kasvupaikan* hyvyysluokkaa määrättäessä.

Kolmanneksi näiden menetelmien avulla saatavat boniteetit ovat oleellisesti keinotekoisia. Ne perustuvat matemaattiseen jaoitteluun, eikä niillä ole todellista vastinetta luonnossa. Eri luokkien välit on näet pyritty tekemään kaavamaisesti täsmälleen yhtä suuriksi ja yhdenmukaisiksi, kiinnittämättä ensinkään huomiota siihen, missä määrin ja millä tavalla todelliset, luonnossa tavattavat kasvupaikat eroavat toisistaan tuoton tai puiden keski- tai valtakorkeuden suhteen.

Neljänneksi eri puulajeille saadaan näin menetellen erilaiset boniteettiluokat, koska eri puulajien tuoton ja puiden mittasuhteiden kehitys on erilainen. Eri puulajeille muodostetut luokat eivät siis ole biologisesti saman arvoisia eivätkä keskenään verrannollisia, mikä tekee luokittelun sekavaksi ja luokkien luvun suureksi.

Vielä mainittakoon, että varmaan ennen muuta tällaisten boniteerausmenettelyjen käyttämisestä johtuu, ettei puhtaiden ja sekametsikköjen tuoton vertailussa ole päästy tyydyttäviin tuloksiin. Sekapuulajin mahdollisesti pääpuulajin kasvuun aiheuttamaa lisäystä ei saada ilmi, sillä kasvupaikkahan tulee silloin suuremman kasvun perusteella viedyksi korkeampaan boniteettiluokkaan kuin puhtaan metsikön mukaisesti.

Lopuksi voimme sanoa, että näissä menetelmissä on lähtökohdaksi otettu paikalla kasvava metsikkö ja on siis oikeastaan määrätty varsinaisesti metsikön laatua kuvaava *metsikön* boniteetti, joka on samastettu *kasvupaikan* boniteettiin. Mutta ollakseen yleiskelpoinen kasvupaikkojen, siis metsämaitten, bonitoimismenettelyn tulisi olla juuri päin vastoin mahdollisimman riippumaton metsiköstä.

Etsittäessä pohjaa tällaiselle menettelylle huomio kohdistuu luonnollisesti itse *maaperään*. Jos saataisiin analysoiduksi maaperästä jokin tekijä tai ehkä useampiakin tekijöitä, jotka riittävässä määrässä kuvaisivat kasvupaikan luonteen ja samalla olisivat käytännössä helposti havaittavissa ja myöskin paljoudelleen määrättävissä, silloin olisi kysymys nähtävästi ratkaistu. Mutta ainakaan toistaiseksi tätä lähellekään ei ole päästy, ja siksi on pohjaa metsäkasvupaikkojen hyvyysluokittelulle haettava muualta.

Näin ollen on hyvin käsitettävissä, että maaperän hyvyttä on pyritty arvioimaan sen perusteella, mitä se pystyy kasvamaan ja tuottamaan. Kun metsikkö — niin kuin tässä jo esitettiin — on osoittautunut epätydyttäväksi ja monesti epäluotettavaksi hyvyysluokan osoittajaksi, on huomio kiintynyt metsän *kasvillisuuteen*, varsinkin aluskasvillisuuteen, so. sammal- ja jäkälä-, ruoho- ja heinä-, varpu- ja pensaskasvillisuuteen, jonka on todettu yleensä hyvin kuvastavan kasvupaikan

laatua. Sillä on suhteellisen lyhytikäisenä mm. se erikoinen etu metsikköön (puustoon) verrattuna, että jos se tulee hakkauksen, kulon, karjan käynnin tms. johdosta häirityksi, niin luonnollinen tilanne palautuu verraten pian häiritsevän tekijän lakattua vaikuttamasta.

Pääasiallisesti aluskasvillisuuden pohjalle rakentuu CAJANDERIN luoma *metsätyyppijärjestelmä*. Kuten jo aiemmin mainittiin, CAJANDER laski perustan metsätyyppiopilleen laajoilla tutkimusmatkoilla tekemiensä havaintojen pohjalla. Varsinaisen järjestelmän muodon teoria sai ensi kerran hänen vv. 1907—1908 eräissä Saksan metsäseuduissa suorittamiensa tutkimusten tuloksena. Tämä järjestelmä käsitti kolme päämetsätyyppiä (Oxalis-, Myrtillus- ja Calluna-tyypit) sekä muutamia alatyyppejä ja sen perusteella saatettiin luontevasti luokitella metsät sekä horisontaalisesti että vertikaalisesti huomattavan laajalla alueella. Samanaikaisesti suoritettut, tosin olosuhteiden pakosta laadultaan vain orientoivat tutkimukset osoittivat, että jokaisella metsätyyppillä oli oma ominainen kasvuoenergiansa ja että kunkin metsätyyppin saman puulajin metsiköt olivat myös metsänhoidollisessa suhteessa katsottavat saman arvoisiksi.

Oli luonnollista että CAJANDER kotimaahan palattuaan ryhtyi tarkastamaan uuden teorian sovelluttamismahdollisuuksia Suomen oloihin. Näiden tutkimusten kohteeksi tuli Evon valtionpuisto, jonka kovat metsämaat osoittautuivatkin helposti ryhmitettäväksi muutamaaan metsätyyppiin, nimittäin: Oxalis-Majenthemum-, Myrtillus-, Vaccinium- ja Callunatyyppeihin. Nämä metsätyypit tulivat yksityiskohtaisesti kuvatuiksi ja niiden keskinäinen eroavaisuus metsätaksatoorisessa ja metsänhoidollisessa suhteessa sekä myöskin metsätyyppien käytännöllinen merkitys alustavasti todetuksi.

Saksassa ja Evolla suoritettujen tutkimusten tulokset CAJANDER julkaisi v. 1909 ilmestyneessä teoksessaan »*Ueber Waldtypen*», josta tuli suomalaisen metsätyyppiopin perusteos.

Näin oli luotu myöskin suomalainen metsätyyppijärjestelmä, joka tietenkin suhteellisen pienen alueen perusteella laadittuna kaipasi runsastikin erilaisia lisätutkimuksia ja täydennyksiä maan eri osissa.

Seuraavina aikoina toimitettiin lukuisia tällaisia tutkimuksia. Niissä selviteltiin useitten, pääasiallisesti metsätieteitä ja kasvimaantiedettä edustavien tutkijain suorittamina lähemmin Evolla kuvattuja metsätyyppejä, jotka osoittautuivat vallitseviksi metsätyypeiksi koko maan eteläpuoliskossa. Lisäksi analysoitiin ja kuvattiin eräiden maan osien, kuten Itä-Karjalan, Uudenmaan savikkoseutujen, Ahvenanmaan ja useissa tutkimuksissa Pohjois-Suomen erikoisia metsätyyppejä. Rin-

nakkaisesti tutkittiin saman metsätyyppin yhtenäisyyttä ja eri metsätyyppien keskinäisiä eroja kasvibiologiselta, maaperätieteelliseltä, metsätaksatooriselta ja metsänhoidolliselta kannalta. Tutkimuksista ilmeni, että metsätyypit jopa hyvin laajoillakin alueilla edustavat kukin omaa biologista luokkaansa, jota vastoin eri luokkien välillä on selvä ero.

Runsaan vuosikymmenen ajan usealla rintamalla käynyt perusteellinen tutkimustyö antoiikin niin paljon uutta tietoa metsätyypeistämme, niiden keskinäisestä suhteesta ja niiden merkityksestä, että suoritettujen työn tarkastelun ja jatkuvan tutkimuksen kannalta kävi tarpeelliseksi koota yhteen saavutetut tulokset, luoda niiden pohjalla uudelleen, entistä täydellisempänä ja täsmällisempänä Suomen oloja vastaava metsätyyppi-järjestelmä ja selvittää yhtenäisessä esityksessä metsätyyppien merkitys metsätieteellisen ja muutamien lähialojenkin tutkimuksen pohjana. Tämän tehtävän suoritti CAJANDER, ja v. 1925 hän julkaisi entistä avarammissa puitteissa metsätyyppiopin toisen perusteoksensa nimellä »*Metsätyyppiteoria*». Metsätyyppi-käsitettä selventämään ja täsmällistämään oli omansa se, että tässä teoksessa esitettiin myös tärkeä perusmääritelmä: »Samaan metsätyyppiin luetaan kaikki ne metsiköt, joiden kasvillisuuden kokoomus sekä tämän ekologisbiologinen luonne ja siitä riippuva ulkonainen fysiognomia on metsiköiden ollessa suunnilleen hakuuikässä sekä säännöllisen sulkeutuneita ja kehittyneitä pääasiassa yhtäläinen, sekä lisäksi ne metsiköt, joiden kasvillisuus eroaa näin määrittelystä vain sellaisten ominaisuuksien kautta, jotka ovat aiheutuneet tilapäisistä vaikuttimista.»

Metsätyyppi-järjestelmä ei suinkaan ollut nytkään mihinkään koskemattomaksi ja muuttumattomaksi tarkoitettuun muotoon kaavoitettu. Päin vastoin metsätyyppejä ja niiden merkitystä on yhä edelleen monelta kannalta tutkittava; eräissä maamme osissa metsätyypit ovat vieläkin lähemmin kuvaamatta ja niiden keskinäiset erot selvittämättä. Mutta järjestelmä oli jo siinä määrin selvitetty ja loppuun ajateltu, että sille voidaan luottavasti kasvupaikkaa tavalla tai toisella koskeva metsätieteellinen tutkimustyö perustaa.

Metsätyyppien pohjalle perustuva metsäkasvupaikkojen luokittelu-tapa oli todettu tarkoitustaan vastaavaksi ja käytännölliseksi, se osoitettiin luonnollisemmaksi ja yksinkertaisemmaksi kuin aiemmin mainitut keski-eurooppalaiset menetelmät; sitä käyttäen voidaan viimeksi mainittuihin liittyvät epäkohdat ja puutteellisuudet ainakin hyvin suuressa määrässä välttää. Metsätyypit eivät ole mitään tuoton tai metsikön puuden mittasuhteiden perusteella laskettuja tuloksia, vaan ne ovat luonnolli-

sina luokkina todella luonnossa olemassa ja nähtävissä. Metsätyyppeihin perustuva luokittelu on — varsinkin kunkin metsätyypin tilapäisistä seikoista aiheutuvien eri muotojen tultua riittävästi selvitetynsi — jotenkin riippumaton siitä, missä tilassa metsä on tai onko kasvupaikalla metsää ollenkaan sekä samaten siitä, mikä puulaji on kasvupaikalla vallitsevana, joten metsätyypit siis ovat yhteisiä kasvupaikan luokkia kaikille puulajeille.

Niin kauan kuin vain muutamia yksityisiä metsätyyppejä jossakin rajoitetussa seudussa on kuvattu ja selvitetty, ne eivät tietenkään voi tarjota mitään laajaa, yleistä pohjaa metsätieteelliselle tutkimustyölle. Mutta niin pian kuin kokonaisen metsäseudun tai koko maan kaikki tärkeät metsätyypit on tutkittu siinä määrin, että ne voidaan sijoittaa luonnollisella tavalla yhtenäiseksi metsätyyppijärjestelmäksi, silloin saataan metsätieteellinen tutkimustyö kaikessa laajuudessaan menestyksellisesti tälle pohjalle perustaa.

Sen jälkeen kuin suomalainen metsätyyppijärjestelmä oli luotu yhtenäiseksi rakennelmaksi ja riittävien tutkimusten perusteella kuvattu ja selvitetty, on metsätyyppijärjestelmän merkitys metsätieteellisen kokeilu- ja tutkimustoimintamme pohjana osoittautunut erittäin suureksi. Miltei kaikki metsätieteelliset kokeemme ja tutkimuksemme lepäävät ainakin joltain osaltaan metsätyyppijärjestelmän perustalla ja sangen useita kysymyksiä tuskin olisi voitu selvittää ilman sen antamaa pohjaa.

Lähteäksemme metsämaaperästä voimme sanoa, että metsämaaperätieteellinen tutkimus on metsätyyppijärjestelmän pohjalla saanut kokonaan uusia mahdollisuuksia jo siten, että sen perusteella kasvupaikat voidaan tutkimuksia varten luonnonmukaisesti ryhmittää ja rajoittaa. Useat tärkeät kysymykset, kuten erilaisten metsämaitten ravintoainemäärät ja mullaskerroksen happamuus sekä tuoton riippuvaisuus niistä, podsoloituminen, kysymys puulajien vaikutuksesta maaperään sekä metsämaan parantumis- ja huonontumisilmiöt ovat jo ehtineet saada tällä pohjalla uutta valaistusta.

Maaperätieteelliseen tutkimukseen useissa suhteissa läheisesti liittyvä suontutkimus, erityisesti soiden kuivatusta koskeva tutkimustyö, on päässyt metsätyyppijärjestelmän avulla uusille ja varmoille urille sen jälkeen kuin saatiin selvitetynsi, mitä metsätyyppiä vastaavaksi mikin suotyyppi ojitettuna muuttuu. Toisaalta metsämaitten soistumisessa havaitaan metsätyypeittäin tarkastellen erilaisia piirteitä.

Metsikön perustaminen, kasvattaminen ja uudistaminen ovat riippuvaisia maaperän laadusta ja muista kasvupaikan tarjoamista edellytyk-

sistä. Menettely, joka johtaa hyvään tulokseen kuivalla kangasmaalla, saattaa olla aivan sopimaton rehevällä lehtomaalla ja päin vastoin. Samoin kuin käytännöllinen metsänhoito myös metsänhoidollinen tutkimus tapahtuu tästä syystä menestyksellisesti näitä edellytyksiä karakterisoivien metsätyyppien pohjalla, jolle se meillä onkin jo lukuisien tärkeiden kokeiden ja tutkimusten muodossa rakentunut. Onpa metsäpuiden juuristoa ja siementuotantoa, puiden karsimista ja ylispuiden kasvatusta, jopa kuloja sekä metsäpatologisia ja metsäentomologisiaakin tutkimuksia suoritettaessa löydetty metsätyyppijärjestelmästä suurta apua ja luontevaa pohjaa.

Erittäin suuressa määrässä on jo tähän mennessä metsätyyppijärjestelmästä hyötynyt metsätaksatorinen tutkimuksemme. Sen jälkeen kuin oli selvitetty, että yl esesti kaikki puiden ja metsikön kasvusuhteet ovat eri metsätyypeillä erilaiset ja samalla metsätyypillä taas verraten vähän vaihtelevat, ja että metsätyypit näin ollen soveltuvat hyvin metsätaksatorisen tutkimuksen pohjaksi, saatettiin erittäin menestyksellisesti perustaa puiden ja metsikön kasvua ja tuottoa, metsikön rakennetta ja kehitystä, sekä puhtaiden ja sekametsiköiden ynnä eri puulajien tuottojen vertailua koskevat tutkimukset ja kokeet metsätyyppijärjestelmän tarjoamalle luonnolliselle luokituspohjalle.

Tärkeän merkityksen metsätyyppijärjestelmä on saanut myöskin metsien ja metsävarojen tilastollisissa selvittelyissä. Niinpä koko valtakunnan metsien linja-arvioimisessa kovat metsämaat luokiteltiin metsätyyppijärjestelmän pohjalla. Näin saatiin metsämaittemme hyvyysuhteet sekä erilaisten metsämaitten puulaji-, ikäluokka-, tiheys-, puuvarasto- ja kasvusuhteet monin verroin selvemällä ja käytännöllistä hyötyä paremmin vastaavalla tavalla kuvatuiksi kuin mitä keinotekoisella boniteerausperusteella olisi ollut mahdollista. Vain näin menetellen oli koottu laaja aineisto saatu käyttökelpoiseksi lukuisiin erikoistutkimuksiin, kuten metsiemme nykyisen ja luonnon normaalin tuoton keskinäistä vertailua sekä metsiemme tuottokyvyn ja metsänparannustöillä korjattavien puulajisuhteiden, hakamaametsistä metsätaloudelle aiheutuvan tappion ja metsämaitten maalajisuhteiden tarkastelua varten. Samoin metsätyyppijärjestelmä on osoittautunut erittäin sopivaksi pohjaksi maittemme viljavuuden ja viljelyskelpoisten maa-alojen selvittelylle, millä asutustoiminnan kannalta on merkityksensä. Toisaalta taas metsätyypit ovat voineet tarjota hyvää johtoa asutus- ja kulttuurihistoriallisille tutkimuksille.

Viimeksi on metsäteknologinen tutkimuksemme etsinyt metsätyypeistä pohjaa ja alustavasti saattanutkin jo perustaa puiden ominaisuuks-

sia koskevat selvittelyt metsätyyppijärjestelmään, mistä vastaisuudessa saattanee kehittyä hyvinkin omaperäinen tutkimussuunta.

Mainitsematta ei voida jättää myöskään metsätyyppiteorian hedelmöittävää vaikutusta useiden metsätieteelle läheisten tutkimusalojen kehitykselle. Niinpä kasvitieteellinen tutkimus, joka on ollut yhtä tärkeä kuin metsätieteellinen metsätyyppijärjestelmän luomisessa, on vuorostaan saattanut monella tavalla käyttää tätä järjestelmää hyväkseen. Eipä metsätyyppijärjestelmä ole jäänyt eläintieteelliselle ja maantieteellisellekään tutkimukselle kokonaan vieraaksi.

Metsätyyppiteoria oli jo ensimmäisestä perusteoksestaan ulkomaillaakin tunnettu, mutta vasta olojen maailmansodan jälkeen jälleen vakiinnuttua ja metsätieteellisen tutkimustyön päästessä uudelleen vauhtiin se alkoi tulla laajemmalti tunnetuksi. Voimakkaan sysäyksen sen levenemiselle antoi metsätyyppiteorian toisen perusteoksen ilmestyminen myöskin englanninkielisenä nimellä »The Theory of Forest Types». Tämä teos tuli hyvin halutuksi, se saavutti suuren menekin ja muutaman vuoden kuluessa se on ehtinyt tulla tunnetuksi miltei kaikilla maapallon ääriillä, missä metsätieteellistä tutkimustoimintaa harjoitetaan. Ovatpa ainakin tšekkiläiset ja espanjalaiset kääntäneet sen kokonaisuudessaan omalle kielelleen.

Metsätyyppiteoria tuli monissa maissa vilkkaan huomion kohteeksi, saaden sekä vastustajia että kannattajia. Aluksi se tuli usein väärin ymmärretyksi, mikä aiheutti sekaannusta ja perusteettomia väittelyjä.

Erittäinkin on muistettava, että metsäiset kasviyhdykunnat — niinkuin kasviyhdykunnat yleensä — ovat varsinkin kaukana toisistaan olevissa maissa melkoisessa määrässä erilaisista kasvilajeista kokoonpan-tuja, ja niiden tunnusomaisimmatkin lajit saattavat olla kokonaan toiset. Näin ollen on selvää, etteivät metsätyyppit suinkaan ole kaikkialla saman nimisiä ja samoja nimiä käsittäväksi järjestelmäksi sopeutuvia, vaikka ne mahdollisesti edustaisivat saman arvoisiakin kasvupaikkoja. Tästä, mutta samalla tällaisissakin tapauksissa itse teorian käyttökelpoisuudesta, antavat esimerkin suomalaisen metsätyyppiteorian soveltamiskokeet useihin Pohjois-Amerikan, etenkin Kalliovuoriston ja British Columbian, metsäseutuihin. Niinpä siellä eräillä laajahkoilla alueilla saatetaan ryhmitellä metsäkasvupaikat meikäläisiä *Oxalis*-, *Myrtillus*-, *Vaccinium*-, *Calluna*- ja *Cladinatyypp*ejä vastaavaksi järjestelmäksi: *Tiarella*-, *Pachystima*-, *Calamagrostis*-, *Calamagrostis-Arctostaphylus*- ja *Arctostaphylus*tyypit, joiden välillä alustavat orientoivat tutkimukset osoittivat olevan *Pinus Murrayana*-metsikön kasvussa selvän eron, jota

vastoin sama metsätyyppi esiintyy suurin piirtein hyvin samanlaisena. Toisissa seuduissa, niinkin kaukaisessa maassa kuin Kanadassa, on saattettu tavata aivan suomalaisiakin metsätyyppejä.

Monissa seuduissa, joissa kasvillisuus on meikäläisestä suuresti poikkeavaa, paikallisen metsätyyppijärjestelmän luomista vaikeuttaa se, että kulttuuri, hakkuut, kulot tms. ovat niin perin pohjin muuttaneet metsien kokoonpanon, ettei alkuperäisestä puulajistosta ole varsinkaan sulkeutuneita vanhoja metsiköitä ensinkään. Metsätyyppien normaali-muotojen kuvaaminen järjestelmän rakentamisen lähtökohdaksi vaatii tällaisissa tapauksissa erikoisen perehtyneen tutkijan perinpohjaista työtä.

Monista tutkimuksista kohtaavista vaikeuksista huolimatta metsätyyppiteoria on jo lukuisissa maissa löytänyt sovellutuksiansa. Saksassa, Sveitsissä, Virossa, Puolassa, Tšekkoslovakiassa, Liettuassa ja Pohjois-Amerikassa suomalaiset tutkijat ovat ainakin alustavasti selvittelleet metsätyyppejä. Useissa näistä maista ne ovat olleet kotimaisenkin tutkimuksen kohteena. Englannista, Ranskasta, Espanjasta, Kreikasta jne. on metsätyyppeistä esitetty havaintoja, varsinkin korkeista vuoristoseuduista, missä on enemmän yhtäläisyyksiä meikäläisen luonnon kanssa ja siis teorian sovellutus helpompaa. Tanskassa metsätyyppiteoriaa on itsenäisesti kehitetty. Ruotsissa se ehkä on kohdannut kiivainta vastustusta, mutta selviä merkkejä käsitysten muutoksesta on siellä huomattavissa.

Metsätyyppiteorian vaikutukseksi lienee ainakin osittain luettava, että kaikkialla on metsätieteellisissä tutkimuksissa kasvupaikan kuvauksissa alettu erityisesti kiinnittää huomiota aluskasvillisuuteen, vaikkakaan usein ei ole mitään metsätyyppä nimetty.

Tähänastiset tutkimukset ovat osoittaneet, että monissa maissa metsätyyppiteoria tarjoaa hyvän keinon metsämaitten objektiiviselle luokittelulle. Jatkuvilla perusteellisilla tutkimuksilla olisi selvitettävä, voidaanko metsäkasvupaikat yleisesti kaikkialla ryhmitellä metsätyyppin perusteella ainakin suurin piirtein yhtenäisiin hyvyysluokkiin. Myönteisessä tapauksessa olisi täysi syy tutkia maailman eri osien metsätyyppit ja niiden keskinäinen suhde. Siten voitaisiin mahdollisesti kehittää luonnollisella pohjalla kauan kaivattu ja maailman metsätieteellisen tutkimuksen, varsinkin tulosten vertauskelpoisuuden suhteen, uusille urille saattava suuri, yhtenäinen kansainvälinen metsäkasvupaikkojen luokittelujärjestelmä.

Metsätyyppiteoria on nuoren, mutta siitä huolimatta huippumaitten tasalle kohonneen suomalaisen metsätieteen suurin luomus. Sen ansiota on metsätieteellisen tutkimuksemme ryntäyksellinen nousu ja suurelta osalta sen nopea kehityskin. Ennen kaikkea sen ansiota on metsätie-

teemme omaperäinen laatu, joka ehkä vieläkin enemmän kuin suoritettun työn määrä on ollut aiheena sille tunnustukselle ja arvonnolle, mikä maamme rajojen ulkopuolella niin yleisesti on suomalaisen metsätieteen osaksi tullut.

Syntyperältään ja kehitykseltään suomalaisen ja ainoaan suureen kansallisrikkauteemme, metsiin, kohdistuvan tutkimuksen perustan muodostavan metsätyyppiteorian yhä syvällisempi selvittely ja sen pohjalle rakentuvan metsätieteemme kehittäminen on siis jos mikään meillä kansallista tutkimustyötä. Meidän on tätä suomalaisen tieteen ainutlaatuista hedelmää huolella yhä edelleen kypsyttävä, sillä sen merkeissä me pystymme jo vahvasti miehitetillä metsätieteen kilpakentällä puoliamme pitämään. — — — Saattanee piillä totuus seuraavissa erään ulkomaisen metsätyyppijä koskevan julkaisun nimilehdellä nähtävissä mottosanoissa: »Die fruchtbare Idee des Waldtyps wird zur zentralen Idee des forstlichen Wissens werden.»

Katsauksen Suomen Metsätieteellisen Seuran 25-vuotiseen toimintaan esitti Seuran sihteeri, tohtori *Erkki Laitakari* seuraavasti:

Tasavallan Herra Presidentti, Herra Pääministeri, Eduskunnan Herra Puhemies, Herrat Ministerit, Edustajat, Kunnioitetut kutsuvieraat, Arvoisat Seuran jäsenet ja ystävät.

Kun tämän vuosisadan alkupuolella maassamme alettiin pyrkiä parempaan ja intensiivisempään metsätalouteen, oli tämän pyrkimyksen tiellä suuria vaikeuksia. Mm. oli metsätiede heikosti kehittyntä ja korkein metsäopetus ajastaan jäljellä. Toimenpide, johon tämän asiantilan auttamiseksi ryhdyttiin: opetuksen siirto Evon syrjäisiltä seuduilta maan sydämeen, Helsingin Yliopistoon, oli hyvin harkittu. Sen merkitys voidaan nyt täysin käsittää ja toimenpiteen tunnustavat nyt kaikki paikalleen osu-neeksi, vaikka silloin lienee oltukin asiasta eri mieltä.

Pian nähtiin, että siirto merkitsi muutakin kuin opetuspaikan vaihdosta. Uudet tuulet alkoivat puhaltaa. Opetus saatiin tuota pikaa monista vaikeuksista huolimatta järjestetyksi silloisiin oloihin nähden tehokkaaksi ja laadultaan muuta yliopisto-opetusta vastaavaksi. Mutta tämä ei vielä riittänyt. Ei ollut kylliksi, että yliopiston metsäalan opettajat tarmokkaasti ryhtyivät luomaan tieteellistä perustusta kotimaiselle metsätaloudelle. Tähän työhön oli saatava mukaan mahdollisimman suuri joukko muitakin tieteen harjoittajia ja tämä oli lisäksi saatava toimeen nopeasti.

Siihen aikaan oli metsäopetusta varten vain kaksi professuuria ja lisäksi yliopiston metsänhoitajan virka. Oli luonnollista, että lisävoimia tarvittiin, sitä suuremmalla syyllä, kun ei pätevää miestä vielä ollut saatavissa muuta kuin toisen professuurin haltijaksi.

Millä tavoin oli nyt meneteltävä, jotta tieteellinen toiminta olisi saatu nopeasti ja tehokkaasti käyntiin? Oli useitakin teitä valittavana. Ulkomailla oli metsätieteellinen tutkimus keskittynyt paitsi yliopistoihin erikoisiin metsätieteellisiin koe- eli tutkimuslaitoksiin. Tätä tietä voitiin yrittää. Kotimaassa oli tieteellinen tutkimus muilla aloilla suurelta osaltaan keskittynyt tieteellisten seurojen piiriin. Tämäkin tie oli avoinna, oikeastaan kahteenkin suuntaan. Maataloustiedemiehet olivat ryhtyneet suunnittelemaan eräänlaista maataloustieteellistä akatemiaa, siis tieteellistä seuraa, johon toivottiin mukaan myös metsätieteitä alaosastoksi. Toisaalta oli olemassa Suomen Metsänhoitoyhdistys, jonka piirissä jonkin verran oli ollut tieteellisiäkin harrastuksia. Voitiinhan ajatella, että näitä harrastuksia elvyttämällä olisi ollut aikaansaataavissa myös metsätieteiden edistymisen.

Se mies, joka joutui asian ratkaisemaan oli tämän juhla kokouksen puheenjohtaja, pääjohtaja ja professori A. K. CAJANDER. Mutta silloin oli hän vain yliopiston dosentti ja iältään varsin nuori.

En tiedä harkitsiko hän kauankaan esittämiäni mahdollisuuksia. Mutta ne ovat joka tapauksessa ne mahdollisuudet, jotka tavallisen miehen mieleen hänen asemassaan olisivat johtuneet.

Että metsätieteellinen tutkimuslaitos olisi saatava aikaan, sen hän oli silloin jo — sanokaamme — päättänyt. Vieläpä hän uskoi sen perustamisen tapahtuvan paljon aikaisemmin kuin v. 1918. Mutta missään tapauksessa ei hän katsonut voitavan odottaa sen toiminnan alkamista. Suomen Metsänhoitoyhdistyksen hän tunsu ja hän tiesi myös, ettei hänen, yksinäisen dosentin, ollut mahdollista saada siellä ääntään kylliksi kuuluviin; ja sitä paitsi tällä yhdistyksellä oli omat käytännöllisluontoiset tehtävänsä. Entä maatalousakatemia, jossa metsätieteet olisivat alaosastona. Tavaltaan houkutteleva ajatus. Saisihan koettaa, kumpi osasto pystyisi enemmän saamaan toimeen. Mutta toisaalta ylivoima oli liian suuri. Mitä tämä ylivoima merkitsi, sen oli nuori v.t. professori tiedekunnan osaston kokouksissa jo monta kertaa saanut kokea. Ja niin hän hylkäsi tämän ajatuksen ja päätti perustaa Suomen Metsätieteellisen Seuran. Tuntuu varsin ymmärrettävältä, että hän näin teki. Metsätieteellinen Seura, sehän kaikuu niin luontevalta ja luonnolliselta korvissamme. Mutta otettakoon kuitenkin huomioon eräs tosiasia. Metsätieteellistä

seuraa ei ollut vielä missään tätä ennen perustettu. Dosentti Cajander oli matkustellut paljon, hän tiesi tarkoin tämän asian. Ja hän tiesi myös, ettei meillä metsätieteilijöitäkään ollut toistaiseksi oikeastaan muita kuin hän itse. Uskallan väittää, ettei sittenkään ollut niin yksinkertaista ja luonnostaan lankeavaa mennä ja julistaa perustavaa kokousta metsätieteellisen seuran aikaansaamista varten.

Professori Cajander on aina väittänyt, että olosuhteet johtivat hänet tähän toimenpiteeseen ja ettei siinä mitään erinomaista ollut. Ja melkeinpä olen uskonut niin olleen. Mutta kirjoittaessani Seuran historiikkaa, olen tullut asiaa tarkoin harkinneeksi ja huomannut sen, minkä edellä olen esittänyt.

Seuran perustava kokous todisti, että dosentti Cajanderilla oli tiedemiespiireissä hyvä nimi. Ei hän muutoin olisi saanut kokoon niitä *kahta-toista*, jotka tässä kokouksessa huhtikuun 29 p:nä 1909 olivat saapuvilla eikä myöskään olisi saanut niiden *seitsemän* miehen kannatusta, jotka olematta läsnä olivat ilmoittaneet yritystä suosivansa ja liittyvänsä perustettavan seuran jäseniksi.

Nämä *kaksitoista* olivat dosentti A. K. Cajander, metsänhoidon tarkastaja Werner Cajanus, ylitirehtööri P. W. Hannikainen, metsäneuvos T. A. Heikel, senaattori August Hjelt, maisteri T. H. Järvi, yliopiston apulainen J. I. Liro, metsänhoitaja, maisteri G. Lång, professori G. Melander, insinööri O. Ollila, professori J. A. Palmén ja professori J. E. Rosberg. Ja ne *seitsemän*, jotka eivät olleet saapuvilla, mutta kannattivat hanketta, olivat professori G. Grotenfelt, professori Th. Homén, senaattori A. Osw. Kairamo, professori J. P. Norrlin, tirehtööri J. J. Sederholm, yli-intendentti A. F. Tigerstedt ja professori J. H. Vennola. Pantakoon merkille, että metsänhoitomiehiä oli lueteltujen joukossa vain *viisi*.

Tällä hetkellä ovat 19:stä perustajajäsenestä elossa seuraavat 8: pääjohtaja A. K. Cajander, maaherra T. A. Heikel, prof. T. H. Järvi, senaattori A. Osw. Kairamo, prof. J. I. Liro, prof. G. Melander, prof. J. J. Sederholm ja prof. J. H. Vennola.

Meillä on ilo tässä kokouksessa nähdä eräitä perustajajäseniä. Enkä voi olla Seuran puolesta lausumatta heille Seuran syvästi tuntemaa kiitollisuutta. Jo se, että ratkaisevana hetkenä annoitte kannatuksen tärkeälle, joskin silloin varmaankin oudolta tuntuvalle aloitteelle, on vilpittömän kiitoksen arvoista. Mutta näen joukossanne myös sellaisia, joiden työ on jättänyt syvät jäljet Seuran toimintaan.

Suomen Metsätieteellisen Seuran toimintamuodot määriteltiin sen säännöissä, jotka hyväksyttiin toisessa kokouksessa. Tärkeimmät niistä

ovat yksinkertaisesti seuraavat: 1) metsätieteellisten julkaisujen toimittaminen, 2) avustuksen myöntäminen metsätieteellisiin tutkimuksiin ja 3) kokousten pitäminen. Mutta niitä toteuttamalla on Seura pystynyt toteuttamaan tarkoitustaan, työskentelemään Suomen metsätieteen kehittämiseksi ja olemaan yhdyssiteenä metsäalan ja lähialojen tutkijain kesken. Myöhemmin on toimintamuotoihin liittynyt mm. julkaisujen vaihto.

Seuran toiminta alkoi reippain ottein. Jo perustamisvuonna sai Seuran tieteellinen julkaisusarja nimensä *Acta forestalia fennica* ja samana vuonna myös painettiin sen ensimmäinen tutkimus, Cajanderin mainehikas teos »Ueber Waldtypen».

Seuralla oli onni saada ensimmäiseksi puheenjohtajakseen metsähallituksen silloinen ylitirehtööri P. W. Hannikainen, mikä oli omiaan kohottamaan Seuran arvonantoa metsänhoitopiireissä. Ylitirehtööri Hannikainen, huomatuimpia nimiä maamme metsätalouden historiassa, sai myös metsätieteiden suosijana ja edistäjänä paljon hyvää aikaan. Seuran varsinaista toimintaa — puheenjohtajien sääntöjen mukaan vuosittain vaihtuessa — ohjasi Seuran varsinainen perustaja A. K. Cajander, joka valittiin ensimmäiseksi sihteeriksi ja hoiti tätä tointa v:een 1918.

Vaikka toiminta alusta asti oli vilkasta, kokouksia ja esitelmää runsaasti ja jäsenistökin lisääntyi, alkoi piankin tuntua eräs puute, joka niin usein hyviäkin yrityksiä haittaa: rahan puute. Ensimmäisen tutkimuksen painatuskulut olivat velkana. Uusia tutkimuksia kyllä alkoi valmistua, mutta painattaminen täytyi toistaiseksi siirtää. Jo v. 1910 oli ensimmäinen yritys valtionavun saantiin tehty. Mutta se ei tietenkään onnistunut. Pöytäkirjoista luetaan: »Ilmoitettiin, että Senaatti on nähnyt hyväksi hyljätä Seuran apuraha-anomuksen, jonka hyväksymistä yliopiston konsistori ja maanviljelyshallitus olivat puoltaneet.» Ensimmäinen pettymys, joka ei suinkaan ollut oleva viimeinen. Mutta se ei lannistanut Seuran toimihenkilöitä. Uusia anomuksia ja voimakkaasti perusteltuja lähettettiin heti useammalle taholle. V:n 1912 lopulla nähtiin ensimmäinen tulos: saatiin lupa painattaa arvokkaimpia julkaisuja senaatin kirjapainossa. Ja ensimmäiset rahat nähtiin v. 1913, 3 000 mk., jotka saatiin Längmanin lahjoitusvaroista.

Todistuksena Seuran nopeasti voittamasta arvonnasta mainittakoon, että eduskunta samana vuonna puolsi Seuralle 14 000 mk:n vuotuista avustusta, vaikka sitä ei kenraalikuvernöörin kielteisen kannan takia saatu ennen kuin venäläisvallan kukistuttua. Laihana lohdutuksena oli 1 000 mk:n valtionapu, joka saatiin v:sta 1914 alkaen.

Sillä välin oli kuitenkin Malmin lahjoitusrahastosta saatu 25 000 mk. kasvutaulujen laatimista varten, minkä suuruusuntaisen työn tämän apurahan turvin sitten prof. Ilvessalo saattoi päätökseen.

Ja Seuran ensimmäiset Acta-sarjan niteet 1 ja 2 näkivät päivänvalon v. 1914.

Vaikeuksista huolimatta oli toiminta edistynyt merkittävällä tavalla ja uusia toimivia jäseniä oli jatkuvasti liittynyt Seuran piiriin. Tilanne oli muuttunut paljon. Se tieteellisen toiminnan henkiin herättäminen, voimien kokoaminen ja kehittäminen, jota varten Seura oli perustettu, oli jo ensimmäisen 5-vuotiskauden päättyessä tapahtunut tosiasia. Niistä miehistä, jotka tällöin liittyivät Seuran piiriin ovat monet myöhemmin joutuneet metsätieteellisen tutkimuksen tai metsätaloudellisen toiminnan eturiviin. Mainitsen vain nimet: Backman, Heikinheimo, Helander, L. Ilvessalo, Lakari, Lassila, Lukkala, E. Lönnroth, Pekkala, Tanttu.

Puhjennut maailmansota ei aluksi paljoa tuntunut Seuran toiminnassa. Työ jatkui menestyksellisesti ja vuosien 1914 ja 1915 nimiin ilmestyi 3 Actan nidettä.

Keväällä 1915 saattoi sihteeri Seuran tutkimustoiminnasta lausua seuraavat merkittävät sanat: »*Ne (nim. tutkimukset) ovat puhtaasti tieteiden harjoittajille osoittaneet käytännöllisilläänkin aloilla voitavan tehdä täysipainoista tieteellistä työtä, samalla kuin ne ovat käytännön miehille todistaneet tieteellisen tutkimuksen suuren käytännöllisen merkityksen.*»

Pian kuitenkin alkoi ilmetä vaikeuksia. Toiminnan kehityksessä ei 1 000 mk:n valtionapu pitkälle riittänyt. Ja ahdinko oli suuri. Tällöin sai Seura *ensimmäiset lahjoituksensa*. Prof. J. A. Palmén vetosi sanomalehtikirjoituksessa yleiseen mielipiteeseen. Hänen arvovaltansa oli niin suuri, että varoja kertyi Seuralle lähes 10 000 mk. Tämä tapahtui v. 1916 ja vuotta myöhemmin Seura sai Kansallis-Osake-Pankilta 10 000 mk.

Seuran tulevaisuus näytti valoisalta ja se jakoi mm. ensimmäiset tutkimusstipendit, yhteensä 1 700 mk. keväällä 1917.

Mutta melkein loppuvuosi oli jo tieteelliselle toiminnalle kaikkea muuta kuin suotuisa. Ja vapaussodan aika toi mukanaan ainoan keskeytyksen, mitä Seuran toiminnassa on ollut.

Sitä valoisampana alkoi Seuran toiminta itsenäisessä valtakunnassa. Taloudellinenkin puoli parani huomattavasti, kun hallitus otti menoarvioon tuon kauan odotetun 14 000 mk:n valtionavun. Tilannetta paransi edelleen Kajaanin Puutavara Oy:n huomattava lahjoitus.

Metsätieteiden kehitystä tuli myös vastedes voimakkaasti edistämään metsätieteiden tutkimuslaitoksen keväällä 1918 alkanut toiminta.

Metsätieteellisen tutkimuksen asema oli nyt kokonaan toinen kuin 9 vuotta aikaisemmin. Myös Metsätieteellinen Seura oli voittanut itselleen paikan auringossa. Sen taloudellinen tila oli alkuaikoihin verrattuna hyvä, se oli tullut tunnetuksi ja saavuttanut tunnustusta monilla arvovaltaisilla tahoilla.

Kun nyt Seuran sihteeriä kutsuivat uudet tehtävät, saattoi hän turvallisesti uskoa asiain hoidon uusiin käsiin. Hän oli niin sanoakseni pannut suuren väkipyörän käyntiin. Hän tiesi, että se *ei* tulisi pysähtymään.

Tohtori O. J. Lakarin, uuden sihteerin aikana tuotti suuria vaikeuksia rahan arvon nopea aleneminen. Mutta toisaalta huomattavat lahjoitukset (Kansallis-Osake-Pankki, Kajaanin Puutavara Oy., A. B. W. Gutzeit & Co., Kordelinin säätiö) helpottivat tilannetta. Tutkimustyö jatkui entistä kiihkeämpänä. Keväällä 1920 oli 1 600 painosivua odottamassa painatusta. Actan niteitä oli valmistunut 12. Tällöin pidettiin hetkeä sopivana *ulkomaisen julkaisujen vaihdon alottamiselle*. N. 200 tieteelliselle laitokselle ja seuralle lähetettiin nämä 12 nidettä. Tulos oli luonnollisesti hyvä. Ja siitä pitäen on Seuran kirjasto yhä kiihtyvää vauhtia kasvanut.

V. 1920 kutsuttiin myös ensimmäiset kunniajäsenet, neljä ansioitunutta ulkomaista metsäalan tiedemiestä: professorit C. E. Ramann, Max Endres, Adolf Cirstow ja Arnold Engler, ja v. 1922 ensimmäiset kirjeenvaihtajajäsenet.

Tohtori Lakari luopui v. 1921 sihteerin toimesta. Hänen tilalleen valittiin prof. Yrjö Ilvessalo, joka puolestaan v. 1927 luovutti nykyiselle sihteerille toimen.

Toiminta jatkui entistä vuolasta uomaansa. Taloudellisia vaikeuksia ilmaantui kuten ennenkin. Eräinä vuosina oli pakko tehdä huomattavasti velkaakin, jottei toimintaa olisi tarvinnut supistaa. Pulasta auttoivat lahjoitukset ja valtionavun koroitukset, kunnes taas toiminta ehti edelle taloudellisista mahdollisuuksista. Mutta aina on selviydytty. V. 1928 nousi valtionapu tähän asti suurimpaan määräänsä, 150 000 mk:aan, josta se taas pula-aikana laskeutui ja oli v. 1933 111 000 mk.

V. 1922 valitsi Seuramme ensimmäiset kotimaiset kunniajäsenensä, senaattori A. Osw. Kairamon ja tod. valtioneuvos A. F. Tigerstedtin; v. 1928 valittiin kunniajäseneksi prof. Gust. Komppa ja v. 1929 prof. A. K. Cajander.

Julkaisutoiminnassa tapahtui v. 1926 se huomattava muutos, että Acta forestalia fennican rinnalle perustettiin Silva fennica sarja, jossa on julkaistu sellaisia tärkeitä metsätalouteen liittyviä selvityksiä, jotka eivät ole tutkimuksen luontoisia. Sarjassa on myös julkaistu nuorten tieteen-

harjoittajien ensimmäisiä tutkimuksia. Kolmaskin julkaisusarja *Commentationes forestales* perustettiin 1928 ulkomailla suoritettuja, mutta metsätaloutemme kannalta kiintoisia tutkimuksia varten. Edelleen on koti-maata silmällä pitäen julkaistu ja Metsätaloudellisen aikakauskirjan mukana jaettu selostavaa jatkojulkaisua »Metsätieteen työmaalta».

Tieteellisen seuran toimintaa on vaikea kuvata luvuilla. Työn pätevyys on luonnollisesti tärkeämpää kuin työn määrä.

Mainitsen kuitenkin muutaman luvun, jotka ainakin todistavat, että yritys on ollut hyvä.

Varsinaisia kokouksia on pidetty 147 eli vuotta kohti 6. Saapuvilla on ollut keskimäärin 24 jäsentä. Esitelmiä on vuotta kohti pidetty 12 ja kokousta kohti 2. Esitelmätoimintana on toiminut 94 jäsentä, heistä 6 sellaista, jotka ovat pitäneet vähintään 10 esitelmää. Julkaisujen yhteinen sivumäärä on 18 491, tästä tulee Acta-sarjan osalle 16 204 sivua. — Tutkimusavustuksia on vuotta kohti jaettu keskim. 4 300 mk. — Seuran kirjasto, joka on yksinomaan julkaisujen vaihdosta syntynyt, käsittää yli 100 hyllymetriä. Seuran jäsenmäärä v:n 1933 lopussa oli 175, näistä metsäalan ammatti- tai tiedemiehiä 62 % ja muiden alojen tiedemiehiä 29 % ja muita 9 %. — Tavallaan todistaa Seuran toimivien voimien runsautta sekin, että sama henkilö vain harvoin on valittu toistamiseen puheenjohtajaksi ja että Seuralla näin ollen nyt on toimessa 23:s puheenjohtaja.

Tässä yhteydessä ei tule kysymykseen selostaa minkälaisia tutkimustehtäviä Seuran tieteellinen toiminta on käsittänyt. Mainittakoon kuitenkin, että suurin luku tutkimuksia ja suurin sivumäärä tulee metsänhoidon ja metsäbiologian osalle, sitten seuraa metsäpolitiikka, metsämaaperä- ja suotiede, metsänarvioimistiede ja viimeisenä metsäteknologia, joka kuitenkin viime vuosina osoittaa merkittävää nousua.

Metsätieteellinen tutkimus kysyy aina varoja. Valtiovallan suopeutta on Seuran ensi sijassa kiittäminen siitä, että sen toiminta on voinut jatkua ja kehittyä. Mutta myös useat lahjoittajat ovat varsin huomattavalla tavalla tukeneet Seuran toimintaa. Aikaisemmin tulivat jo mainituksi Längmannin ja Malmin lahjoitusrahastot, Kajaanin Puutavara Osakeyhtiö ja Kansallis-Osake-Pankki, A. B. W. Gutzeit & Co sekä Korde-linin säätiö. Näihin ovat myöhemmin liittyneet Kymmene A. B., Nokia Aktiebolag, Suomen Maatalous-Osake-Pankki ja Weitsiluoto Osakeyhtiö.

Lahjoitukset ovat velvoittaneet ja kannustaneet Seuran jäseniä heidän työssään. Osoitettu luottamus on huomattavasti lisännyt Seuran osakseen saamaa arvonantoa ja estänyt vaikeina aikoina toiminnan lamaantumisen.

Seuran pyrkimyksenä on ollut ja tulee aina olemaan tehdä voitavansa osoittaakseen, etteivät lahjoittajien ja valtiiovallan uhraukset ole olleet turhia.

Seura on perustajansa kehoitusta noudattaen vaikeuksista huolimatta pyrkinyt pitämään päämääränsä korkealla ja toimimaan niin, että se tosiaan tuottaisi hyötyä Suomen metsätieteelle ja metsätaloudelle.

Työtä on Seuralla ja sen jäsenillä riittämiin. Tosin on metsätieteen alalla neljännesvuosisadassa paljon selvitetty, mutta paljon on selvittämättäkin. Mitä pitemmälle johonkin tieteeseen syvennyttään, sitä runsaammin vastattavia kysymyksiä ilmaantuu. Perustus on vasta laskettu. Rakennustyö on alkamassa.

Seuran vaiheita ja tarkoituseriä selvittävän katsauksen jälkeen ojennettiin tasavallan presidentille Suomen Metsätieteellisen Seuran 25-vuotisjuhla-julkaisun ensimmäinen kappale, Acta forestalia fennica 40, valtaisa juhlanide, joka jo mittavan kokonsa puolesta herätti huomiota.

Tämä omaa luokkaansa oleva arvokas, sisällöltään varsin monipuolinen ja upea, lähes 1 000-sivuinen juhlakirja on epäilemättä näiden 1934 vietettyjen tapaus- ja muistorikkaiden metsäpäivien näkyvin muisto, joka on säilyvä tulevillekin polville.

Tämä juhlateos tuo mieleen 1929 ilmestyneen Aimo Kaarlo Cajander, 50-vuotisjuhla-julkaisun, Acta forestalia fennica 34:n. Nämä ulko-naisesti niin samanlaiset sisarteokset eroavat kuitenkin toisistaan paljossa muussakin kuin pelkästään sisällössään. Niinpä tuolla vanhemmalla julkaisulla on täysin kansainvälinen leima sen kautta, että 42:sta sen kirjoittajasta puolet oli maamme rajojen ulkopuolelta, kun taas käsillä oleva teos kokonaisuudessaan on kotoisten metsätiedettä edustavien voimien aikaansaannos. Tämä 35:n Seuran jäsenen yhteistyön kaunis tulos herättää huomiota ei vain Seuran käytettävissä olevien työvoimien runsauden, vaan myös niiden hyötyisän kasvun takia, mikä on tapahtunut viimeisen lyhyen viisivuotiskauden kuluessa. Juhlakirjan sisältö osoittaa, että metsätieteellinen tutkimuksemme, samalla kuin se aihepiiriltään on suuresti laajentunut ja monipuolistunut, on myös täydentynyt ja syventynyt, mistä esimerkkeinä ovat useat kirjassa tavattavat erikoistutkimukset. Monista teoksessa olevista kirjoituksista ja tutkimuksista käy myös ilmi se läheinen suhde, mikä Suomen metsätieteellä on käytännölliseen metsätalouteen ja sen kautta mamme koko aineelliseen ja henkiseen kulttuuriin.

Kun juhlakirja oli annettu tasavallan presidentille, alkoi onnitte-lujen ja tervehdysten sarja.

Hallituksen tervehdyksen esitti maatalousministeri *K. T. Jutila*, jonka lausumiin onnentoivotuksiin Seuran kunniapuheenjohtaja, pääjohtaja *A. K. Cajander* vastasi seuraavasti:

Metsätieteellisen Seuran puolesta pyydän kunnioittavimmin saada kiittää Teitä, Herra Maatalousministeri, Hallituksen nimissä esittämistänne onnitteluista. Seuran työ oli kauvan aikaa verrattain vaikeaa pioneerityötä, ja Seuran julkaisujen pitkä sarja osoittaa moniaita epätasaisuuksiakin. Mutta Seura on johdonmukaisesti koettanut toteuttaa tarkoituksensa: tieteellisesti pätevillä tutkimustavoilla selvittää käytännöllisesti tärkeitä metsätaloudellisia kysymyksiä. Siinä mielessä on Seura pyrkinyt piiriinsä sulkemaan kaikki ne henkilöt, jotka meillä suorittavat tai haluavat suorittaa metsätieteellistä työtä tai sitä kannattavat, mutta samalla myös ylläpitämään kiinteitä suhteita muiden maiden metsätieteen edustajiin.

Venäläisvallan aikainen hallitus ei ollut suojele Seuran toiminnalle. Eduskuntakin yksimielisesti anoi Seuralle 14 000 silloisen Suomenmarkan vuotuista valtioavustusta, mutta sitä Seura ei päässyt nauttimaan, ennenkuin ohjaket olivat aikaisemman vallan käsistä karisseet. Sen jälkeen on Seura jatkuvasti saanut nauttia arvoltaan suunnilleen mainitun eduskuntapäätöksen mukaista valtionapua, josta pula-ajan vuoksi kuitenkin on kymmenykset työstetty. Apurahasta ei tosin ole paljon liennyt tutkimusavustuksiksi, mutta sen avulla Seura kuitenkin on voinut saada jäsentensä tutkimukset julkisuuteen sekä voinut ylläpitää sängen laajaa ja hyvin hedelmällistä julkaisujen vaihtoa muiden maiden tieteellisten laitosten ja järjestöjen kanssa.

Rohkenen toivoa, että Seura on jatkuvasti saava nauttia valtioavallan myötämielisyyttä.

Kreivi *Albrecht-Friedrich v. d. Schulenburg* esitti Deutscher Forstvereinin seuraavan tervehdyksen:

Niederschrift der Begrüßungsworte am Mittwoch 18. IV. 1934
anlässlich des 25-jährigen Bestehens der

Suomen Metsätieteellinen Seura

Beauftragt vom Deutschen Forstverein habe ich die Ehre, Finnlands Forstwissenschaftlicher Gesellschaft im Namen unseres Vorsitzenden, des Herrn Generalforstmeisters

Dr.h.c. v. *Keudell* zum 25. Jahresfest die allerherzlichsten Glückwünsche auszusprechen.

Die Forstleute meines Vaterlandes haben von je her mit regem Interesse und mit grossem Danke die hochbedeutsamen Arbeiten von Finnlands Forstwissenschaftlicher Gesellschaft — niedergelegt in den weltbekannten Ausarbeitungen der *Acta forestalia fennica* — verfolgt und begrüsst. Wir wünschen der Gesellschaft von Herzen noch weitere so grosse Erfolge für Finnlands Wald und die internationale Wissenschaft.

Die guten Beziehungen zwischen den finnischen und deutschen Forstleuten mögen weiterhin in treuer Zusammenarbeiten halten und vertieft werden, das ist der aufrichtige Wunsch des Deutschen Forstvereins am heutigen Tage! —

Im Auftrage:

Albrecht-Friedrich Graf v. d. Schulenburg

Helsingfors den 18. April 1934

Latvijas mežkopju savienības tervehdyksen esitti metsäinsinööri *Kārlis Auškaps* seuraavasti:

Hochgeehrter Herr Staatspräsident,

Herr Ministerpräsident, Herr Minister und hochgeehrte Herren Kollegen.

Anlässlich dieser 25-jährigen Festfeier habe ich die Ehre Ihnen die herzlichsten Grüsse und Glückwünsche des Verbandes der Forstleute Lettlands (Latvijas mežkopju savienība) darzubringen.

Der Verband der Forstleute Lettlands war sehr erfreut, Ihre freundliche Einladung zur Festfeier zu empfangen.

Die Forstwirte Lettlands haben Sie, meine Herren, immer als ältere Kollegen anerkannt, denn unser Staat besteht erst seit 15 Jahren, Ihre Forstwissenschaftliche Gesellschaft begehrt jedoch bereits heute das 25-jährige ihres Bestehens.

Die historischen Umstände waren für die lettischen Forstwirte vor der Staatsbegründung Lettlands sehr ungünstig; da denselben die Möglichkeit genommen war, in ihrer Heimat zu wirken, und dieselben auf fremdem Territorium ihrem Berufe nachgehen mussten. Die Möglichkeit zur Begründung eines Verbandes lettischer Forstwirte ergab sich erst nach der Staatsbegründung Lettlands.

Die Forstwirte Finnlands sind in dieser Hinsicht mehr begünstigt gewesen und daher kann Ihre Forstwissenschaftliche Gesellschaft bereits heute auf ein 25-jähriges Bestehen zurückblicken.

Die angebahnten Beziehungen zu Ihrer Gesellschaft und der Austausch der forstwissenschaftlichen Litteratur gestatten den Forstwirten Lettlands Ihren Arbeiten, Fortschritten und Erfolgen stets mit grösster Aufmerksamkeit zu folgen. Mit Ihrer Arbeit an Ort und Stelle hatten wir, dank Ihrem freundlichen Entgegenkommen, die Ehre uns bereits vor einigen Jahren während eines Ausfluges bekannt zu machen. Über die Erfolge unserer älteren Kollegen in praktischer Arbeit und auch auf wissenschaftlichem Gebiete, wo die Namen Ihrer Forstwirte und Naturforscher bereits weltbekannt sind, können wir, lettische Kollegen, uns nur freuen.

Anlässlich des heutigen 25-jährigen Jubiläums entbietet der Verband der Forstleute Lettlands seine herzlichsten Grüsse und wünscht den hochgeehrten Kollegen Finnlands gute Fortschritte und den besten Erfolg in künftigen Wirken.

Es lebe Suomi und dessen Forstwirte!
Eläköön Suomi ja sen metsänhoitajat.

Lietuvos Miškininku Sajungan ja Mišku Departementasin onnittelut toi tohtori-insinööri *Kripas* julki seuraavin sanoin:

Minulla on suuri kunnia Liettuan metsähallituksen sekä Liettuan metsänhoitajain liiton edustajana esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle parhaimmat onnittelut Seuran 25-vuotisjuhlan johdosta. Me, Liettuan metsänhoitajat, olemme erittäin kiitollisia siitä kunniasta, joka on meille osoitettu valmistamalla meille tilaisuus olla läsnä näissä juhlallisuuksissa, sillä Teidän Seuranne toiminta on jo kauan ollut tunnettu meidän maassamme ja me olemme aina halunneet lähemmin tutustua siihen. Tässä tilaisuudessa tahdon edelleen esiintuoda vilpittömimmän myötätuntomme Suomen metsänhoitajia kohtaan, lausuen toivomuksen, että molempien kansojen metsänhoitajat löytäisivät yhteisen tien yhteistoimintaan metsätieteen alalla.

Eesti Vabariigi Tartu Ülikooli Metsaosakonna ja Akadeemilise Metsaseltsin puolesta esitti tervehdykset metsänhoitaja *Boris Koljo*:
Lugupeetud härra President, härra Eduskunna Esimees, Valitsuse liikmed, minu daamid ja härrad.

Minul on austavaks ülesandeks tuua soojemaid tervitusi Soome

Metsateaduslikule Seltsile (Suomen Metsätieteellinen Seura) tema 25.a. juubeli puhul teiselt lahe kaldalt.

Soome Metsateaduslik Selts oma lugupeetud esimehe prof. Cajanderi juhatusel on suutnud enese ümber koondada võimsaid töömehi. Omades erisuguse kooli, on Soome metsateadlased leidnud suurt tunnustust nii vanas kui ka uues ilmas. Püsivast ja edukast tööst kõneleb ka Seltsi rikkalik, sisurikas kirjanduslik tegevus, millega on võitnud tõsiselt lugupidamist ka kaugel väljaspool oma kodumaa piire; eriti on jälginud Eesti oma hõimurahva suurt tööd.

Eesti Vabariigi Tartu Ülikooli Metsaosakonna nimel lubatagu üleanda käesolev aadress ja Akadeemilise Metsaseltsi poolt soovida edurikast tulevikku.

Metsänhoitaja *Boris Koljo* jätti samalla Seuralle Tartu Ülikooli Metsaosakonna näin kuuluvan aadressin:

Kahekümneviie aasta eest astusid kokku meie vennasrahva tüsedamad metsateadlased, et uhisel joul rajada seltsi, kes võttis oma ülesandeks oma maa ja rahva tähtsama varaallikametsade — iseloomu ning eluaval-duste selgitamise, millise töö kaljukindlal alusel võimaldus uue ja tugeva vaba Soome tulevikku kindlustava metsamajanduse rajamine.

Soome Metsateadusliku Seltsi viljakas ja tulemusrikas töö on leidnud juba varakult väarikat hindamist ja tunnustamist nii läänes kui ka idas, ja isegi kaugel suurte merede taga.

Eesti Ülikooli Metsaosakond on suurima lugupidamise, tähelepanu ja tunnustusega jälginud oma vennasrahva ja eriti Soome Metsateadusliku Seltsi töö tulemusi ja on õnnelik, et võib esitada juubilarile oma südamlikke õnnitlusi ning tervitusi.

Tartus, 18 aprillil 1934. A.

Tartu Ülikooli Metsaosakonna esindajad.

Mathiesen.

O. Daniel.

K. Verberg.

Den Norske Stats Skogvesenin pääjohtaja *K. Sørhuus* toi juhlivalle seuralle edustamansa keskusviraston seuraavansisältöisen aadressin:

Fra Den Norske Stats Skogvesen til

F i n s k a F o r s t s a m f u n d e t

Den Norske Stats Skogvesen hilser Finska Forstsamfundet på dets 25 års dag og uttaler de beste ønsker om fortsatt fremgang og trivsel i kommende år og frembærer samtidig sin beste takk for at også norsk

skogbruk har kunnet nyte godt av Samfundets fortjenstfulle videnskabelige virksomhet til fremme av nordisk skogbruk.

Oslo den 18 april 1934.

K. Sörhuus
Skogdirektør

Pääjohtaja K. Sörhuus esitti myös Norges Landbrukshøiskolen adressin:

Norges Landbrukshøiskole hilser
Finska Forstsamfundet

og lykkønsker med dets 25 årige fremragende innsats for den forstlige videnskap som også det norske skogbruk i fullt monn har kunnet nyte godt av.

I takknemlig erkjennelse herav ønsker Norges Landbrukshøiskole Finska Forstsamfundet fortsatt framgång i arbeidet mot dets store mål. Norges Landbrukshøiskole i april 1934.

L. Loe.
Rektor.

Olav Klokk.
Sekretaer.

Ruotsin Kungl. Domänstyrelsenin adressin esitti Seuralle osastopäällikkö F. Aminoff:

Till Finska Forstsamfundet

På Finska Forstsamfundets högtidsdag får Kungl. Domänstyrelsen härmed frambära sin varma hälsning.

Skogens rätta vård och bästa nyttjande är det gemensamma mål, mot vilket alla de institutioner sträva, som verka till skogsbrukets gagn.

Med tacksamhet erkännande den samhörighet, som funnit ett uttryck i Forstsamfundets vänliga inbjudan till Domänstyrelsen att vid detta tillfälle närvara, får Styrelsen uttala en uppriktig önskan om fortsatt framgång i Forstsamfundets internationellt väl kända och högt skattade verksamhet i den skogligen forskningens tjänst till främjande av praktiska syften. Stockholm den 18 april 1934.

Kungl. Domänstyrelsen
G. Kuylenstjerna

Magnus Alm

Ruotsin Skogsförsöksanstaltin adressin toi Seuralle samoin osastopäällikkö F. Aminoff. Adressin sisältö on seuraava:

Till Finska Forstsamfundet

När Finska Forstsamfundet den 18 april 1934 firar sitt 25-årsjubileum, bringar Statens Skogsförsöksanstalt samfundet sin hyllning och lyckönskan. I denna hyllning innesluter Försöksanstalten sin tacksamhet och höga uppskattning av ett målmedvetet, framgångsrikt och betydelsefullt arbete på skogsforskningens vida område.

Experimentalfältet den 16 april 1934.

Henrik Hesselman

Svenska Skogsvårdsföreningenin ja Norrlands Skogsvårdsförbundin adressin esitti ylimetsänhoitaja And. Holmgren:

Finska Forstsamfundet

Finska Forstsamfundet kan efter sitt första kvartsekel med tillfredsställelse blicka tillbaka på en synnerligen betydelsefull verksamhet, som bland annat tagit sig uttryck i en rik serie av skogligen undersökningar och publikationer. Svenska Skogsvårdsföreningen och Norrlands Skogsvårdsförbund, som högt skatta denna ej blott för Finland utan för hela norden fruktbringande verksamhet, framföra härmed sin varma hyllning i anledning av jubileet, tillönskande Samfundet fortsatt framgång till allmänt gagn.

Stockholm, den 18 april 1934

För Svenska
Skogsvårdsföreningen

För Norrlands
Skogsvårdsförbund

Arvid Lindman

Sven Lübeck

Erik Lundh

And. Holmgren

Ulkomaalaisten kutsuvieraiden esitettyä tervehdyksensä vastasi seuran kunniapuheenjohtaja seuraavin sanoin:

Im Namen der Forstlichen Gesellschaft in Finnland danke ich herzlich für die freundlichen Grüsse, welche vom Deutschen Forstverein, Latvijas

mežkopju savienība, Lietuvos Miškininku Sąjunga und vom Mišku Departementas, Eesti Vabariigi Tartu Ülikooli Metsaosakonna und Akademiine Metsaseltsi, der staatlichen Forstverwaltung Norwegens, der Königl. Schwedischen Domänenverwaltung, der staatlichen Forstlichen Forschungsanstalt in Schweden, dem schwedischen forstwirtschaftlichen Verein und der forstwirtschaftlichen Gesellschaft in Norrland überbracht worden sind. Feste Bande verknüpfen unsere Gesellschaft mit den forstwirtschaftlichen Vereinigungen und den staatlichen Forstverwaltungen in den Nachbarländern. Auf gemeinsamen Exkursionen und Tagungen haben die Forstwirte dieser Länder Gedanken ausgetauscht und persönliche Freundschaftsbeziehungen angeknüpft.

Ich gebe der Hoffnung Ausdruck, dass diese freie Arbeitsgemeinschaft noch lange fortauern und reiche Früchte tragen wird.

Helsingin Yliopiston Maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan puolesta esitti Seuralle tervehdyksen professori *R. Pihkala* jättäen samalla seuraavansisältöisen adressin:

Suomen Metsätieteellinen Seura on toiminnallaan osoittanut, mikä merkitys voi olla yksityisellä, vapaalla tutkimustoiminnalla. Se on innostanut metsätieteen tutkijoita uhrautuvaan, palkattomaan työhön metsätaloutemme tieteellisten perusteiden tutkimiseksi. Sen julkaisut käsittävät lähes 18 500 sivua ja kirjoittajia on 88.

Suomen Metsätieteellinen Seura on saavuttanut metsätieteen perusteita tutkimalla huomattavan merkityksen paitsi tieteellisellä, myös taloudellisella alalla.

Helsingin Yliopiston Maatalous-metsätieteellinen tiedekunta onnittelee Seuraa sen 25-vuotispäivänä ja toivoo sille jatkuvaa menestystä.

Rurik Pihkala.

Antti Mäki.

Teknillisen Korkeakoulun puolesta esitti prof. *A. I. Virtanen*, rehtorin ollessa estettynä, seuraavan onnitelun:

Teknillinen Korkeakoulu, jonka yhtenä tärkeänä työalana on myös metsiemme tuotteiden erilaisten käyttöedellytysten tieteellis-teknillinen tutkiminen, tietää panna mitä suurinta arvoa sille etevälle ja tulokselliselle työlle, minkä Suomen Metsätieteellinen Seura jo on 25-vuotisena toimintakautenaan suorittanut ja jossa niin kauniilla tavalla on yhdisty-

nyt toiselta puolen puhtaasti tieteellinen ja toiselta puolen tieteellisten saavutusten tukema, käytännöllisiä tuloksia tavoitteleva tutkimustyö.

Teknillinen Korkeakoulu pyytää kauttani saada esittää juhlivalle seuralle kunnioittavat onnitelunsa.

Korkeakoulujen edustajien tervehdyksiin vastasi Seuran kunniapuheenjohtaja:

Metsätieteelliselle Seuralle on yliopiston maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan tervehdys erityisen rakas ja mieluisa.

Korkeimman metsäopetuksen siirtyminen yliopistoon ja Seuran perustaminen kuuluivat asiallisesti yhteen. Aikaisemmin olisi tieteellisen metsäseuran perustaminen ollut melkein mahdottomuus. Toiselta puolelta oli metsäopetuksen ensimmäisille edustajille, kun he yliopistossa alkoivat toimintansa, siinä mielessä että metsäopetus ja metsätieteellinen tutkimustyö oli saatava samalle tasolle kuin opetus ja tutkimus muissa yliopistossa edustetuissa tieteissä, tärkeää saada se tuki, minkä tällainen tieteellinen seura saattoi antaa. Nyt opetus ei kylläkään enää siinä mielessä tukea tarvitse, se seisoo jo vakavasti omilla jaloillaan. Mutta yhteistyö on jatkunut yhtä kiinteänä. Tiedekunnan opettajat ovat mitä tehokkaaimmin ottaneet osaa Seuran työhön, tiedekunnan opiskelijat ovat sankoin joukoin olleet kuulijoina Seuran kokouksissa ja ennätettyään tieteessään hieman pitemmälle liittyneet aktiivisiksi jäseniksi Seuraan, jonka jälleikasvu siten on ollut jatkuvasti turvattu. Olen varma siitä, että nämä perintätavat tulevat jatkumaan, hyödyksi molemmille asianosaisille.

Samalla saan lausua kunnioittavat kiitokset siitä ystävällisestä tervehdyksestä, jonka seuralle esitti Teknillisen Korkeakoulun herra rehtori, korkeakoulun, johon monet yhtymäkohdat kiinteästi yhdistävät Metsätieteellisen Seuran.

Metsätieteellisen Tutkimuslaitoksen johtaja, professori *Olli Heikinheimo* ja professori *V. T. Aaltonen* jättivät seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteelliselle Seuralle

Helsingissä huhtikuun 18:ntena 1934.

Metsätieteellinen Tutkimuslaitos.

Neljännesvuosisata sitten elettiin Suomen metsätaloudelle useassa suhteessa perustuksia luovaa aikaa: korkein metsäopetus siirrettiin Hel-

singin Yliopiston yhteyteen, valtion Metsätieteellisen Tutkimuslaitoksen perustamissuunnitelma valmistui ja syntyi Suomen Metsätieteellinen Seura. Metsätieteellisellä Seuralla on nyt, tänään viettäessään 25-vuotisjuhlaansa, takanaan merkittävä ja tuloksellinen työpäivä. Vapaalla tutkimustoiminnallaan se on luonut kestävän perustan omaperäiselle metsätieteelliselle tutkimuksellemme, se on ratkaisevasti vaikuttanut tieteellisen jälleenkasvun syntymiseen ja jatkumiseen Suomen metsätieteen alalla, sen piirissä on hankittu arvokasta selvitystä maamme metsätalouden peruskysymyksille, se on ansiokkaalla tavalla ottanut osaa kansainväliseen tutkimustyöhön ja siten hankkinut maallemme arvonantoa kaukana sen rajojen ulkopuolella.

Onnitellessaan Seuraa näistä arvokkaista saavutuksista Metsätieteellinen Tutkimuslaitos lausuu kiitoksensa tähänastisesta mitä parhaimmasta yhteistyöstä ja toivoo, että Metsätieteellinen Seura ja Metsätieteellinen Tutkimuslaitos edelleenkin, kuten niiden syntysanoissa edellytettiin, käsi kädessä kulkien, toinen toistaan tukien saisivat viedä Suomen metsätiedettä ja samalla metsätaloutta eteenpäin siten täyttääkseen niiden osalle tulleen suuren ja vaativan yhteisen tehtävänsä isänmaan hyväksi.

Helsingissä huhtikuun 18:ntena 1934.

Metsätieteellinen Tutkimuslaitos.

Olli Heikinheimo
V. T. Aaltonen

Yrjö Ilvessalo
O. J. Lukkala.

Maatalouskoelaitoksen onnittelet esitti professori *E. F. Simola*:

Maatalouskoelaitoksen edustajana on minulla kunnia lausua Suomen Metsätieteelliselle Seuralle kunnioittavimmat onnittelet siitä suuriarvoisesta työstä, jonka mainittu seura on maamme metsätalouden hyväksi neljännesvuosisadan kuluessa suorittanut. Metsätalous vaatii yhä eteenkin päin tieteellistä tutkimustyötä kuten maatalouskin, jonka vuoksi toivotan tälle juhlivalle seuralle yhä jatkuvaa menestystä tällä maallemme tärkeällä alalla.

Ilmatieteellisen Keskuslaitoksen tervehdyksen esitti professori *J. Keränen* seuraavasti:

Ilmatieteellisen Keskuslaitoksen puolesta saan esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle onnittelet sen ainutlaatuisen tulosrikkaasta tieteelli-

sestä tutkimustyöstä maassamme. Metsätieteellisen Seuran tärkeimmän tutkimuskohteen, puun, elintoiminnassa ilmastolla on tärkeä, usein jopa ratkaiseva merkitys. Ilmasto muodostaakin sen elinehtojen yhden perustekijän. Tämän nojalla maamme ilmastotutkimus liittyy läheisesti Metsätieteellisen Seuran tieteelliseen toimintaan. Tällä alalla on jo moni metsätieteen tutkija joutunut yhteistyöhön Ilmatieteellisen Keskuslaitoksen kanssa epäilemättä suureksi hyödyksi hänelle ja Keskuslaitokselle. Ilmatieteellinen Keskuslaitos puolestaan hartaasti toivoo tällaisen yhteistyön edelleen kehittyvän ja laajentuvan. Jatkuvan yhteistyön merkeissä Ilmatieteellinen Keskuslaitos toivottaa Metsätieteelliselle Seuralle sen tieteellisessä toiminnassa kasvavaa menestystä tulevaisuudessakin.

Prof. *A. I. Virtanen* onnittelee Seuraa Biokemiallisen Tutkimuslaitoksen puolesta seuraavasti:

Biokemiallisen Tutkimuslaitoksen puolesta lausun juhlivalle seuralle parhaat onnittelet. Se työ maamme tärkeimmän kasvupeitteen kaikinpuoliseksi selvittämiseksi, jota Metsätieteellinen Seura on toimintansa aikana suorittanut, on omiaan kohottamaan maamme aineellista ja henkistä kehitystä. Jatkukoon ja kehityköön tämä toiminta edelleen.

Tohtori *H. Renqvist* esitti Hydrografisen Toimiston onnittelet:

Hydrografinen Toimisto, jolle on uskottu maamme vesistöjen tutkiminen, esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle kiitoksensa ja onnitteletunsa siitä erinomaisesta tavasta ja niistä loistavista saavutuksista, mitkä ovat tunnusomaisia Seuran toiminnalle metsätutkimuksen edistämiseksi; ja samalla Toimisto viittaa siihen luonnon luomaan metsän ja veden yhteistyöhön, minkä merkeissä toisaalta Suomen metsät tehokkaasti tasoittavat vesimäärän vaihteluja, ja toisaalta Suomen joet kuljettavat metsän tuotteita ja sen kosket jalostavat niitä.

Edellämainittujen laitosten tervehdyksiin vastasi Seuran kunniapuheenjohtaja seuraavin sanoin:

Minulla oli äsken puheessani tilaisuus selvittää Tutkimuslaitoksen ja Metsätieteellisen Seuran läheistä suhdetta toisiinsa. Niiden välillä kyllä on eräänlainen työnjako olemassa, mutta ei minkäänlaista jyrkkää rajaa. Tutkimuslaitoksen tutkijat ovat olleet samalla Seuran toimeliaimpia jäseniä ja melkein jokaisesta Tutkimuslaitoksen tutkimuksesta on sen valmistuessa Seuran kokouksessa tehty selkoa. Molemmipuolisesti ja

metsätieteelliselle tutkimustyölle kokonaisuudessaan on tästä yhteistyöstä ollut erinomaisen suuri hyöty.

Hieman etäisempi on luonnollisesti Seuran suhde ollut valtion muihin tieteellisiin virastoihin: Maatalouskoelaitokseen, Ilmatieteelliseen Keskuslaitokseen, Biokemialliseen Tutkimuslaitokseen, Hydrografiseen Toimistoon, Geologiseen Toimikuntaan, ym., mutta sittenkin siksi läheinen, että näiden johtomiehet vieläpä ovat olleet mukana perustamassa Metsätieteellistä Seuraa. Seuralle on senvuoksi ollut erinomaisen mieluista saada tässä tilaisuudessa vastaanottaa näiden laitosten tervehdykset ja onnittelut ja pyydän Seuran puolesta saada niistä lämpimästi kiittää.

Suomen Tiedeseuran tervehdyksen esitti professori *T. H. Järvi* seuraavin sanoin:

Herra Tasavallan Presidentti. Herra Kunniapuheenjohtaja.

Suomen Tiedeseura on uskonut tehtäväkseni esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle Tiedeseuran onnittelut tänä iltana. Suomen Metsätieteellinen Seura on tieteellisistä seuroistamme nuorimpia eikä sen nyt saavuttama ikä ole korkea. Se on kuitenkin ollut siinä poikkeuksellisessa erikoisasemassa, ettei sillä ole ollut hapuilevaa lapsuuden aikaa lainkaan. Se on alkanut määrätietoisien toimintansa erinomaisin voimin ja suurin saavutuksin astuen siten alusta lähtien tieteellisten erikoisseurojemme ensi riveihin. Kun Suomen Metsätieteellinen Seura tämän ohella toimii alalla, joka enemmän kuin mikään muu ala luo perustaa taloudelliselle elämälle maassamme ja sen kautta myös välillisesti kaikelle kulttuuri-työlle keskuudessamme, on Suomen Tiedeseuralla täydet aiheet toivottaa Suomen Metsätieteelliselle Seuralle jatkuvaa työntä ja menestystä toiminnassaan.

H:ki 18. 4. 1934.

T. H. Järvi.

Suomalaisen Tiedeakatemia puolesta professori *P. Eskola* lausui:

Suomalainen Tiedeakatemia, joka edustaa kaikkia suomalaisten harjoittamia tieteitä, pyytää kauttani lausua Suomen mainehikkaalle Metsätieteelliselle Seuralle tervehdyksensä ja onnentoivotuksensa. Kaikissa sivistysmaissa tehdään innokasta työtä ja uhrataan paljon yleisiä varoja tieteiden hyväksi, erityisesti sovellettujen tieteiden ja liiatenkin semmoisten sovellettujen tieteiden, joiden tutkimuksen kohteena on maan elämi-

sen ja olemisen perusta. Tietenkin on jokaisen maan pidettävä velvollisuutenaan huolehtia siitä, että sen luonnon eri puolet tulevat hyvin tutkituiksi suoranaiseen käytännölliseen hyötyyn katsomattakin. Mutta varmuudella voi sanoa, etteivät valtiot, vieläpä yksityiset tehdasliikkeetkään olisi uhranneet niin suunnattomia varoja sovellettuun tutkimukseen kuin ne ovat, ellei se olisi osoittautunut ajan pitkään myös aineellisesti kannattavaksi. On jo käynyt vallan ilmeiseksi, että korkealle kehittynyt tieteellinen tutkimus on myös minkä hyvänsä maan aineellisen suuruuden välttämätön edellytys. Suomen Metsätieteellinen Seura on näyttänyt, miten niukoissakin oloissa voidaan päästä suuriin tuloksiin ja antanut muille seurattavan esikuvan.

Suomen Maantieteellisen Seuran onnittelut esitti professori *I. Bonsdorff*.

Societas pro Fauna et Flora Fennican puolesta tervehti juhlivaa seura professori *Gunnar Ekman*:

Societas pro Fauna et Flora Fennica esiintuo mainehikkaalle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle, sen täyttäessä 25 vuotta, kunnioittavimmat onnittelunsa, toivoen samalla Seuralle jatkuvaa menestystä sen tärkeässä työssä isänmaan ja tieteen hyväksi.

Suomalaisen Eläin- ja Kasvitieteellisen Seuran Vanamon tervehdyksanat lausui professori *J. I. Liro*.

Kuopion ja Oulun Luonnonystävään Yhdistysten puolesta tervehti juhlivaa seura metsänhoitaja *P. Remes*.

Kansantaloudellisen Yhdistyksen tervehdyksen esitti ylitirehtööri *Einar Böök* seuraavin sanoin:

Kunnioitettu Herra Puheenjohtaja! Arvoisat Metsätieteellisen Seuran jäsenet.

Kansantaloudellinen Yhdistys, joka äskettäin vietti puolivuosisatais- muistoaan, on antanut tehtäväkseni Metsätieteelliselle Seuralle esittää kunnioittavat tervehdyksensä ja onnittelunsa Seuran nyt vuorostaan viettäessä neljännesvuosisataisjuhlaansa. Kansantaloudellinen Yhdistys ei toiminnassaan ole ollut aivan vieras maamme metsätaloutta koskeville kysymyksille. Näistä ovat pätevät asiantuntijat, joista ennen muita mainittakoon *P. W. Hannikainen*, vuosien vieressä Kansantaloudellisen Yhdistyksen kokouksissa pitäneet lukuisia ja arvokkaita esitelmiä. Toi-

selta puolen kansantalouden tutkijain ja harrastajain piirissä on aina suurella mielenkiinnolla seurattu Metsätieteellisen Seuran ansiokasta ja laajaa tutkimus- ja julkaisu-toimintaa oman tietensä erikoisalalla. Onhan niin, että latinalainen sana »acta» ei merkitse ainoastaan sanoja vaan tekoja.

Kansantaloudellisen Yhdistyksen edustajana on minulla kunnia toivottaa Metsätieteelliselle Seuralle jatkuvaa menestystä sen hedelmällisessä ja suuriarvoisessa työssä.

Suomen Maataloustieteellisen Seuran puolesta lausui tervehdyksen professori *P. Tuorila* seuraavin sanoin:

Tasavallan Herra Presidentti! Herra Kunniapuheenjohtaja!

Suomen Maataloustieteellisen Seuran puolesta pyydän saada esittää juhlivalle seuralle kunnioittavat tervehdykset ja onnittelut. Suomen metsätieteellinen tutkimustyö on kaikkialla tunnettu ja saavuttanut yleismaailmallisen maineen. Tässä työssä on Suomen Metsätieteellisellä Seuralle ollut keskeinen sija. Metsätieteellisen Seuran toiminta on ollut aivan harvinaisen tulosrikasta. Pyydän saada toivottaa Seuralle tulevaisuudessakin onnea ja menestystä.

Maanmittaustieteiden Seuran onnittelut esitti yli-insinööri *Aarne Rainesalo*.

Suomen Suoviljelysyhdistyksen toiminnan johtaja, insinööri *E. A. Malm* lausui:

Suomen Suoviljelysyhdistyksellä on kunnia esittää kauttani parhaimmat onnittelunsa Seuranne 25-vuotisjuhlan johdosta.

Suoviljelysyhdistyksellä on erikoinen syy onnitella juhliavaa seuraa jo senkin takia, että Suomen Metsätieteellinen Seura on ulottanut erittäin tulosrikkaan ja suurta tunnustusta saaneen tieteellisen toimintansa Suoviljelysyhdistykselle hyvin läheiselle toiminta-alalle, nimittäin suomaiden metsätaloudellisen hyväksikäytön perusteiden selvittämiseen. Tällä alalla Suoviljelysyhdistyksellä ei ole ollut tilaisuutta toimia, koska yhdistys on ollut pakotettu pääasiallisesti kohdistamaan toimintansa suomaiden maataloudellisen hyväksikäytön edistämiseen.

Metsänhoitolaitostemme kuten myös Metsätieteellisen Seuran merkittävä harrastus ja toiminta suotutkimuksiin ja soiden käyttöön metsätalouden hyväksi onkin vapauttanut Suoviljelysyhdistyksen tämän tär-

keän soiden hyväksikäyttötavan huolehtimisesta. Sensijaan soiden luokittelussa ja käytännöllis-tieteellisten suotutkimusten perusteiden selvittelyssä ovat juhliavan seuran ja Suoviljelysyhdistyksen toimintapiirit lähemmin kohdanneet toisensa.

Voimme olla täysin vakuutettuja siitä, että tänään juhliava seura tulee vastedeskin kiinnittämään erikoista huomiota suomaittemme metsätieteellisten salaisuuksien selvittämiseen. Toivotamme Seuran toiminnalle tällä erikoisalallakin jatkuvaa menestystä, ja tulemme Suoviljelysyhdistyksessä aina suurella harrastuksella seuraamaan ja ilolla tervehtimään kunnioitettavan Metsätieteellisen Seuran vastaisiakin saavutuksia.

Tieteellisten seurojen esittämiin onnitteluihin vastasi kunniapuheenjohtaja seuraavin sanoin:

Tieteellisten seurojen onnitteluista pyydän saada lausua Seuran sydämellisen kiitoksen. Tieteelliset seurat muodostavat meillä erinomaisen merkittävän kulttuuritekijän. Ne toimivat tosin suureksi osaksi hiljaisuudessa; tiede ja reklaami eivät oikein sovellu yhteen. Ainoastaan silloin tällöin, kun joku niistä täyttää merkkivuotia, havahtuu suuri yleisökin huomaamaan sen työn merkityksen, joka niiden piirissä suoritetaan.

Metsätieteellinen Seura haluaa kiinteästi kuulua tähän tieteelliseen seurapiiriin, ja on Seuralle sen vuoksi suuri ilo tässä juhlassaan saada nähdä maamme tieteelliset seurat niin runsaslukuisesti edustettuina, mukana maamme kaikkein arvollisimmatkin ja vanhimmat.

Minä toistan kiitokseni tervehdyksistänne ja toivon, että maamme tieteellisten seurain työ mitä parhaiten menestyisi.

Metsähallituksen ylijohtaja *Mauno Pekkala* esitti sitten juhlivalle seuralle metsähallituksen tervehdyksen:

Metsähallitus pyytää esittää kauttani tervehdyksensä Suomen Metsätieteelliselle Seuralle sen viettäessä 25-vuotisjuhlaansa. Kun metsätieteellisen tutkimustyön, jolla alalla Seura on suorittanut uraa uurtavan osan, tulee olla perustana ja tukena maamme metsätaloudelle, josta valtion metsätalous muodostaa varsin merkitsevän osan, on metsähallituksen puolelta jo Seuran perustamisvaiheessa oltu mukana. Eihän tarvitse muuta kuin viitata metsähallituksen silloiseen pääjohtajaan, tod. valtioneuvos *P. W. Hannikainen*, joka kuului Seuran perustajajäseniin ja joka suurella myötätunnolla seurasi Seuran työtä ja sitä monella tavalla

tehokkaasti tuki. Metsähallituksen pääjohtajan vaihduttua ja Metsätieteellisen Seuran luojan ja henkisen johtajan tultua metsähallinnonkin johtoon ovat tietenkin suhteet Seuran ja metsähallituksen välillä olleet entistäkin läheisemmät. Kun Seura nyt on jättänyt ensimmäisen 25-vuotistaipaleen jälkeensä ja osoittanut sen aikana täydellisesti vastanneen niitä toiveita, joita siihen perustamistilaisuudessa asetettiin, toivoo metsähallitus, että tämä määrätietoinen ja hyödyllinen toiminta jatkuisi entistäkin voimallisempana maamme metsätalouden hyväksi yleensä ja valtion metsätalouden eduksi erittäin.

Maanmittaushallituksen tervehdyksenä lausui pääjohtaja *V. Ahla*:
Herra Tasavallan Presidentti. Herra Kunniapuheenjohtaja.

Maanmittaushallitus pyytää kauttani esittää juhlivalle seuralle kunioittavat onnitelunsa. Metsätiede, jonka korkea taso on suurelta osalta luettava Suomen Metsätieteellisen Seuran ansioksi, on luonut valaistusta myös moniin metsämaiden jakoa, varsinkin näiden jakojen yhteydessä esiintyviä metsämaiden arvioimisia ja metsätilejä koskeviin kysymyksiin. Täten on Seuran työ koitunut suureksi hyödyksi myös maanmittauslaitokselle. Kiitollisena täten Metsätieteelliseltä Seuralta saamastaan arvokkaasta avusta, maanmittaushallitus toivoo Seuralle jatkuvaa menestystä sen tärkeässä työssä metsätieteemme kehittämiseksi.

Näiden keskusvirastojen onnittelevien johdosta Seuran kunniapuheenjohtaja lausui kunioittavat kiitokset.

Alfred Kordelinin Yleisen Edistys- ja Sivistysrahaston Säätiön Hallituksen puolesta professori *K. S. Laurila* ja tohtori *A. E. Tudeer* esittivät onnittelevat, ja ensiksi mainittu lausui:

Alfred Kordelinin Säätiön Hallituksen puolesta on meillä kunnia esittää tälle juhlivalle seuralle säätiömme hallituksen kunioittavat onnittelevat. Näitä onnittelevia esittämässä pitäisi juuri tässä seurassa olla tosin säätiömme hallituksen varsinaisen puheenjohtajan, prof. Kompan, joka kuten täällä tänä iltanakin olemme kuulleet, on yksi tämän mainehikkaan seuran harvoja kunniajäseniä. Prof. Komppa on kuitenkin tällä hetkellä kaukana ulkomailla, joten hän ei voi olla täällä esittämässä Kordelinin Säätiön onnittelevia. Niin on tämä tehtävä jäänyt meidän suoritettavaksemme. Kun Kordelinin Säätiön Hallitus on saanut kutsun tähän juhlatilaisuuteen, niin otaksun sen johtuneen siitä, että säätiömme jonkun

kerran on myöntänyt hieman avustusta niitten pyrkimysten tukemiseksi, jotka tämä seura on omaksunut. Jos saan päätellä itseni mukaan, on minun tosin tottuden nimessä tunnustettava, että vaikkakin hallituksemme puheenjohtaja on tämän seuran kunniajäsen, ja kuten ihmeekseni vasta nyt täällä tänä iltana olen havainnut, eräs toinenkin hallituksemme jäsenistä on jopa suorastaan tämän seuran perustajia, niin me muut emme ainakaan kaikki voineet pitää itseämme minään metsäasioiden tuntijoina, kun avustuksen myöntäminen tälle seuralle ensi kertaa oli Säätiön hallituksessa ratkaistavana. Senpävuoksi tapahtuikin ratkaisu luullakseni useitten Hallituksen jäsenten kohdalta enemmän uskon kuin asiantuntemuksen varassa. Me emme olleet kaikki omakohtaisesti niin erikoisen syvällisesti selvillä siitä, mikä tämä seura oikeastaan oli ja mitä se teki. Mutta onneksi oli meillä sen verran älyä, että ymmärsimme uskoa niitä, jotka olivat näistä asioista selvillä ja tehdä ratkaisumme sen mukaan. Nyt olemme mekin tämän seuran 25-vuotisjuhlan johdosta sanomalehdissäkin annetuista selostuksista, samoin kuin siitä, mitä täällä tänä iltana olemme kuulleet, saaneet niin paljon metsätieteellistä ja metsätaloudellista valistusta, että iloksemme havaitsimme antaneemme luottamuksemme oikeille henkilöille ja sijoittaneemme Kordelinin Säätiön avustuksen oikeaan paikkaan puoltaessamme sen antamista tälle seuralle. Tahtomatta tietysti mitenkään provosoida uusia avustusanomuksia tältä taholta luulen voivani vakuuttaa, että jos sellaisia sittenkin Kordelinin Säätiölle vielä vastaisuudessa tulisi, niin nyt nekin Hallituksen jäsenet, jotka aikaisemmin puolsivat noita anomuksia etupäässä uskon varassa, kykenisivät määräämään niihin kantansa oman asiantuntemuksen perustalla. — Onnitteleviimme me liitämme sen toivomuksen, että tämän nyt juhlivan seuran, joka on tähän asti toiminut niin suurella menestyksellä, suotaisiin jatkaa edelleenkin toimintaansa samanlaisella menestyksellä, toimintaansa, jolla on niin tavattoman tärkeä merkitys meidän koko maamme aineelliselle ja välillisesti myös sen henkiselle kulttuurille.

Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy:n puolesta tervehti Seuraa pankinjohtaja, hovioikeuden asessori *Birger Fagerström*:

Herra Puheenjohtaja.

Pohjoismaiden Yhdyspankki esiintuo kauttani tervehdyksensä ja onnittelevat Suomen Metsätieteelliselle Seuralle Seuran tänään viettäessä neljännesvuosisadan kestäneen, alussa uranuurtavaa laatua olleen toimintansa muistojuhlaa ja toivottaa Seuralle jatkuvaa menestystä sen toi-

miessa isänmaallemme ja kansallemme taloudellisestikin varsin tärkeällä työmaalla.

Enso-Gutzeit Osakeyhtiön tervehdyksen toi vuorineuvos *V. A. Kotilainen*, joka samalla jätti seuraavan lahjakirjan:

Suomen Metsätieteellinen Seura.

Tunnustukseksi siitä työstä, minkä Suomen Metsätieteellinen Seura on tehnyt metsätieteellisellä tutkimusalalla, pyydämme saada Seuralle lahjoittaa Smk. 75 000: — käytettäväksi joko yhtenä koko vuodeksi annettuna tai kahdessa, korkeintaan kolmessa erässä annettuna apurahana jollekin tai joillekin tutkijoille

sellaisen tutkimuksen suorittamiseksi, joka selvittää, millä tavalla voitaisiin kuusimetsien tuottoa lisätä Itä-Suomessa.

Imatralla, 16 p. huhtik. 1934.

Tornator O. Y.

A. V. Kotilainen.

Näihin onnitteluihin vastasi kunniapuheenjohtaja seuraavin sanoin:

Suomen Metsätieteellinen Seura on erinomaisen kiitollinen siitä suurenmoisesta lahjoituksesta, jonka Tornator O. Y. on tehnyt. Seura näkee siinä ilmaisun siitä, että käytännöllisessä elämässä tunnustetaan sellaisen työn tarpeellisuus ja hyödyllisyys, jota Seura on pyrkinyt toteuttamaan. Olen varma siitä, että Seura on parhaansa koettava tehdä, jotta se lahjoitus, jonka yhtiö on tehnyt, johtaisi tyydyttäviin tuloksiin.

Seuran puolesta saan mitä parhaiten kiittää myöskin niistä tervehdyksistä, jotka Alfred Kordelinin Yleinen Edistys- ja Sivistysrahaston sekä Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy:n puolesta on esitetty. Seura suurella kiitollisuudella muistaa niitä lahjoituksia, joita molemmat aikaisemmin ovat Seuralle tehneet ja jotka ovat suuresti edistäneet Seuran toimintaa.

Keskusmetsäseura Tapion puolesta tohtori *A. Benj. Helander* esitti seuraavan tervehdyksen:

Keskusmetsäseura Tapio, jonka tehtäviin kuuluu metsätaloudellisen valistamisen harjoittaminen metsänomistajien keskuudessa, on siitä tieteellisestä työstä, joka on meidän maassamme tullut metsätalouden alalla

suoritetuksi, saanut enimmät aseensa valistustoimintaansa varten ja taistelllessaan metsää hävittäviä voimia vastaan. Kiitollisesti tunnustaen Metsätieteellisen Seuran suuren osuuden tässä työssä, lausuu Keskusmetsäseura juhlivalle seuralle parhaimmat onnittelunsa ja toivoo, että Seuran työ yhä edelleen voimistuisi, syventyisi, tunkeutuisi metsämme syntyihin syviin ja toisi totuuden esiin metsätaloutemme tietä valaisemaan.

Centralskogssällskapet Föreningen för Skogskulturin puolesta toi metsänhoitaja *T. Rancken* seuraavasisältöisen adressin:

F i n s k a F o r s t s a m f u n d e t

egnas värdsam hyllning för 25 års betydelsefull forskning och tillönskas framgång för fortsatta vinningar på vår inhemska forstvetenskaps rika arbetsfält.

Helsingfors, den 18 april 1934

Centralskogssällskapet
Föreningen för Skogskultur
K. O. Elfving,
Ordf.

Metsänhoitolautakuntien yhteisen tervehdyksen esitti lähetystö, johon kuuluivat kunnallisneuvos *Juho Silkkilä*, pankinjohtaja, maisteri *T. I. Lehtikunnas* ja metsänhoitaja *Y. Hirvensalo*. Ensiksimmäinen lausui:

Tasavallan Herra Presidentti.

Metsätieteellisen Seuran Herra Kunniapuheenjohtaja.

Esitämme maassamme toimivien 16 suomenkielisen metsänhoitolautakunnan onnittelut Suomen Metsätieteelliselle Seuralle sen 25-vuotisen toiminnan johdosta. Se tieteellisesti suuriarvoinen työ, jonka Seura on toimintansa aikana suorittanut, on käytännössä tullut ainakin tieteellisten julkaisujen välityksellä metsänhoitolautakunnissa toimivien metsänhoitajien kautta myöskin yksityisten metsänomistajien hyväksi, josta onnittelumme ohella pyydämme esittää kiitollisuutemme.

Samalla toivotamme Seuralle jatkuvaa menestystä ja yhtä tuloksellista toimintaa kuin tähänkin asti Suomen metsien hyväksi.

Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton puolesta esitti tervehdyksen pääkonsuli *Axel Solitander* ja luovutti Seuralle seuraavan lahjakirjan:

Suomen Metsätieteelliselle Seuralle.

Suomen Metsätieteellisen Seuran viettäessä 25-vuotisjuhlaansa pyytää maamme puunjalostusteollisuus Keskusliittonsa kautta esiintuoda onnittelunsa ja kiitoksensa siitä uraauurtavasta, monipuolisesta ja tulosrikkaasta työstä, minkä Seura on suorittanut olemassaolonsa aikana.

Seuran vuosikertomuksessa kaksikymmentä vuotta sitten Seuran sihteeri on lausunut: »Tutkimuksemme ovat puhtaan tieteen harjoittajille osoittaneet käytännöllisilläänkin voitavan tehdä täysipainoista tieteellistä työtä, samalla kuin ne ovat käytännön miehille todistaneet tieteellisen tutkimuksen suuren käytännöllisen merkityksen.» Nämä sanat ovat pitäneet myöhemminäkin aikoina paikkansa. Suomen Metsätieteellisen Seuran työ maamme luontaisten rikkauksien, metsiemme, ja metsätalouden tutkimuksessa on kantanut kauniita hedelmiä, jotka eivät ole tulleet ainoastaan tieteen hyväksi, vaan suorastaan käytännössäänkin rikastuttaneet apukeinojamme taloudellisen elämän alalla ja siten koituneet vientiteollisuutemme ja koko maamme hyväksi.

Suomen puunjalostusteollisuus täysin oivaltaa tämän työn merkityksen ja toivoo siitä tulevaisuudessakin paljon. Tunnustuksena tähänastisista saavutuksista ja haluten tukea Suomen Metsätieteellistä Seuraa nimenomaan siinä tärkeässä tutkimustyössä, joka kohdistuu käytännöllisten kysymysten ratkaisemiseen, Suomen puunjalostusteollisuuden järjestöt pyytävät jättää Seuran käytettäväksi *Suomenmarkkaa viisikymmentätuhatta (50 000)* lähinnä tutkimuksiin mahdollisuuksista maassamme lisätä kuusipuun kasvattamista ja tutkimuksiin maamme kuusipaperipuutaseen kehityksestä.

Helsingissä, huhtikuun 18 päivänä 1934.

Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto.

Axel Solitander.

Maatalousseurojen Keskusliiton puolesta tervehtivät Seuraa maaherra *Y. Pehkonen* ja agronomi *J. Jyske.*

Maataloustuottajain Keskusliiton tervehdyksen esitti kansanedustaja *Juho Koivisto.*

Pellervo-Seuran puolesta maisteri *A. Korvenoja* lausui:

Pellervo-Seuran puolesta on minulle suotu tilaisuus esittää kunnioitavimmat tervehdykset ja onnittelut 25-vuotismuistojuhlaansa viettävälle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle.

Pellervo-Seura, joka melkein toimintansa alusta alkaen on pyrkinyt soveltamaan yhteistoimintaa metsätalouden alalle ja samalla myöskin edistämään maanviljelijäin metsänhoitoa, on nyt neljännesvuosisataisjuhlaansa juhlihan Metsätieteellisen Seuran taholta saanut osakseen paljon välillistä ja välitöntä apua sekä myötätuntoa tälle toiminnalleen. Erikoisesti en malta olla mainitsematta Teidän kunniapuheenjohtajanne, pääjohtaja, professori *A. K. Cajanderin* osuutta Pellervo-Seuran metsätaloudellisessa toiminnassa, koska hän tämän toiminnan vilkkaimmillaan ollessa metsävaliokunnan puheenjohtajana suoritti perustavaa laatua olevaa työtä. Pellervo-Seura on senvuoksi erikoisella kiitollisuudella aina ajatellut seuraanne ja sen turvissa suoritettua tieteellistä tutkimustyötä, josta on runsaita tuloksia todettavissa. Sillä Pellervo-Seura ja Suomen maatalousväki on seuranne toiminnan aikana oppinut tuntemaan, mikä tavattoman tärkeä merkitys tieteellisellä tutkimustyöllä metsätalouden alalla meidän maassamme on. Toivotan siis vain mitä siunauksellisinta jatkoa toiminnallenne.

Suomen Kalastusyhdistyksen onnittelut esitti maisteri *Y. Vuorentaus* seuraavin sanoin:

K. H. P.

Suomen Kalastusyhdistys pyytää kauttani esittää juhlivalle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle parhaat onnittelunsa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran ja Suomen Kalastusyhdistyksen pyrkimyksillä on yhteistä se, että ne molemmat tahtovat tehdä tunnetuksi edustamiensa alojen luonnonvaraiset mahdollisuudet rikastuttaa talouselämäämme. Yhteistä on myös pyrkimys säilyttää ja enentää sitä, minkä luonto on varannut käytettäväksemme. — Kalastuksen harjoittaminen ja metsien käyttö ovat kyllä monasti vastakkaisiakin, käytännössä uittoväylillä useinkin näin, joskaan ei läheskään aina niin vaikeasti, kuin virastojen vihreiden pöytien ääressä asioita arvioidaan. Ja kun käsittääkseni sekä Suomen Metsätieteellinen Seura että Suomen Kalastusyhdistys molemmat tahtovat tulla siihen, että luonnonvaraiset mahdollisuudet maamme kokonaisetua silmälläpitäen voitaisiin käyttää, niin nämä molemmat järjestöt voinevat kumpikin omalla toimialallaan työskennellen

toisiaan suvaita ja toisiaan ymmärtää. Kuvaavana sattumana tälle näiden järjestöjen keskinäiselle läheiselle yhteydelle voitane mainita, että Suomen Kalastusyhdistyksen nykyinen ansiokas puheenjohtaja, prof. T. H. Järvi, oli yksi niistä asianharrastajista, jotka 25 vuotta sitten perustivat nyt juhliavan Suomen Metsätieteellisen Seuran. — Näin ollen on minulla nyt mieluinen tehtävä esittäessäni Suomen Metsätieteelliselle Seuralle tänä sen merkkipäivänä Suomen Kalastusyhdistyksen parhaimmat, kunnioittavimmat onnittelet.

Suomen Metsänhoitoyhdistyksen ja Metsätaloudellisen Valistustoimiston puolesta esittivät professori *Olli Heikinheimo* ja tohtori *Martti Hertz* seuraavan tervehdyksen:

S u o m e n M e t s ä t i e t e e l l i n e n S e u r a .

Suomen Metsänhoitoyhdistyksen piirissä on sen perustamisesta asti oivallettu kotimaisen metsätieteen perustava merkitys metsätaloudellemme. Yhdistyksen taholta on sen vuoksi ilon ja ylpeyden tuntein seurattu nuoremman sisarjärjestön, Suomen Metsätieteellisen Seuran valtavia työsaavutuksia kuluneen vuosisataneljänneksen aikana. Suomen Metsänhoitoyhdistys toivottaa juhlivalle seuralle onnea ja jatkuvaa menestystä sen suuriarvoisessa työssä metsätieteen ja maamme metsätalouden hyväksi. Tähän onnen ja jatkuvan menestyksen toivotukseen yhtyy Suomen Metsänhoitoyhdistyksen Metsätaloudellinen Valistustoimisto.

Helsingissä, huhtikuun 18. päivänä 1934.

Olli Heikinheimo.

Martti Hertz.

Suomen Metsänhoitajaliiton tervehdyksen esittivät maisteri *Paavo Aro* ja tohtori *M. Lappi-Seppälä*, joista jälkimmäinen lausui:

Suomen Metsänhoitajaliiton puolesta on minulla kunnia lausua parhaimmat onnitteletni merkkipäiväänsä juhlivalle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle. Samalla Suomen Metsänhoitajaliitto tahtoo ilmoitua kiitollisuutensa siitä työstä, jota Seuran piirissä on kotimaisen metsätieteellisen tutkimuksen alalla tehty ja joka tutkimustyö on ollut omiaan mitä suurimmassa määrin laajentamaan maamme metsänhoitajakunnan tietopiiriä sekä kohottamaan sen ammattitaitoa. Liitto toivottaa Seuralle edelleen jatkuvaa menestyksellistä toimintakautta.

Metsätieteen ylioppilaiden yhdistys Metsämiehet tervehti juhliavaa seuraa puheenjohtajansa *Paul Walldénin* kautta seuraavin sanoin:

Suomalaiset metsätieteiden opiskelijat saavat olla kiitollisia Suomen Metsätieteelliselle Seuralle siitä, että he ovat Seuran toiminnan avulla voineet perehtyä metsätalouden erikoiskysymyksiin ja tutustua Suomen metsien sisimpään olemukseen kotimaisten tutkimusten avulla, vieläpä suurelta osalta suomenkielisten julkaisujen opastamina. Suureksi on myöskin arvioitava merkitys, mikä Seuralle on ollut ja on edelleenkin, nuoren alotteluvan tutkijapolven kasvattajana ja alkutaipaleelle suorijana.

Metsätieteen ylioppilaiden yhdistys »Metsämiehet» pyytää saada välitykselläni saattaa perille kunnioittavan onnitteletunsa Suomen Metsätieteelliselle Seuralle sen tänään päästyä ensimmäisen neljännesvuosisatataipaleensa päähän ja liittyä osaltaan niiden joukkoon, jotka toivottavat Seuralle jatkuvaa runsasta menestystä.

Näihin juhlivalle seuralle esitettyihin tervehdyksiin vastasi kunnia-puheenjohtaja, professori *A. K. Cajander* seuraavin sanoin:

Tiede ja käytäntö löysivät toisensa lääketieteessä jo hyvin aikaiseen. Lääketieteellä on puhtaasti käytännöllinen tarkoitusperä, ja käytännöllinen lääkintä on kokonaan tieteellisen hengen läpätunkema.

Maa- ja metsätalouden aloilla tiede ja käytäntö ovat kauvan olleet etäämpänä toisistaan, mutta olojen kehitys on ne sielläkin vienyt yhä lähemmäksi toisiaan. Se aika on kyllä tuleva, jolloin maa- ja metsätaloudessakin tiede ja käytäntö sulautuvat yhtä läheisesti yhteen kuin lääkärin ammatissa. Me olemme siihen jo nopein askelin menossa, ja onni on, että niin on laita. Vasta sitten, kun tiede sekä käytännöllinen äly ja käytännöllinen kokemus yhdessä kauttaaltaan ohjaavat maa- ja metsätalouttamme, vasta silloin on taloutemme oikeilla ja varmoilla raiteilla. Jokaista tieteen ja käytännön lähentymistä on ilolla tervehdittävä. Tämä tilaisuus on ollut yksi sellainen, jossa ne ovat voineet toisilleen antaa veljen kättä, ja toivon, että sellainen vastaisuudessa tulee yhä useammin uudistumaan.

Samalla kuin ystävällisistä tervehdyksistäni kiitän, pyydän saada esiintuoda Seuran suuren kiitollisuuden sen lahjoituksen johdosta, jonka Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto nyt on Seuralle tehnyt.

Juhlakokous päättyi orkesterin esittämään Sibeliuksen Polonaiseen.

Juhlailalliset.

Juhlailalliset hotelli Seurahuoneessa alkoivat kello 20.30. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan eduskunnan puhemies, pankinjohtaja Kyösti Kallio, ulkoasiainministeri A. Hackzell, ministerit K. T. Jutila ja K. E. Linna sekä ulkomaiset vieraat. Seuran jäseniä oli runsaasti läsnä, joten illallisiin otti osaa kaikkiaan seitsemisenkymmentä henkeä.

Pöytään istuuduttua metsäneuvos V. R. Toijala tervehti vieraita seuraavin sanoin:

Eduskunnan Herra Puhemies. Herrat Ministerit. Arvoisat naiset ja herrat.

Pyydän saada lausua teidät tervetulleiksi.

Suomen Metsätieteellinen Seura on pitänyt asianmukaisena järjestää tämän iltajuhlan, jotta avautuisi tilaisuus vapaampaan seurusteluun ja mielipiteiden vaihtoon kuin mitä muutoin on mahdollista. On ajateltu, että yhdessäolo ja välitön vuorovaikutus toiselta puolen tiedemiesten ja käytännöllisellä alalla työskentelevien, toiselta puolen kotimaassa ja ulkomailla samalla työsaralla toimivien henkilöiden välillä on hedelmöittävä ja uusia herätteitä antavaa.

Vaatimaton oli Seuramme alkutaival. Vain 12 henkilöä oli saapuvilla Seuran perustavassa kokouksessa, niistä ainoastaan 5 metsätalousmiestä. Vuosi toisensa jälkeen menee. Seura kerää piiriinsä yhä lukuisamman joukon tiedemiehiä, nuoria tieteenharjoittajia ja metsätieteiden ystäviä. Nyt nousee jo jäsenien luku satoihin ja ystävien määrä vielä paljon suuremmaksi.

Seuramme vaiheet ovat puun taimen kehityksen kaltaiset. Aluksi on taimi pieni ja hento, sen juuristo matala ja kaitainen. Mutta vuosi vuodelta se kasvaa pituutta, levittää latvustoaan, tunkee juurensa yhä syvemmälle ja leveämmälle, kunnes siitä tulee valtava puu. Hallavuosia tosin saattaa sattua välillä, samaten liian kuivia vuosia, jolloin kehitys voi ajaksi tyrehtyä. Mutta puun taimi on sitkeä, se kestää ihmeteltävästi vaivat ja vastoinkäymiset.

Seuran piirissä suoritetun tieteellisen työn tuloksista en lähde — Seuraa liian lähelläkin ollen — arvostelua lausumaan. Sen tehkööt toiset ja pätevämmät voimat. Pyydän vain viitata Acta-sarjaan.

Mutta saavutuksemme eivät saa peittää näkyvistämme sitä, mitä emme ole vielä saavuttaneet. Tehtäviä on paljon ja työkenttä laaja. Herkeämättä on työtä jatkettava, uupumatta ponnisteltava, jotta saa-

taisiin tieteellinen selvyys lukuisiin ratkaisua vaille oleviin kysymyksiin. Päämääränä on pidettävä, että metsätieteellinen tutkimustyö mahdollisimman suuressa määrässä palvelisi ja edistäisi käytännöllisen metsätalouden kehittymistä.

Uudistan vielä tervetuloitovotukseni. Toivon, että hyvin viihtyisitte täällä.

Ärade damer och herrar! Jag ber att få hälsa Er välkomna och hoppas, att Ni skola trivas bra här.

Illallisten kuluessa piti professori Väinö Auer seuraavan puheen:

Eduskunnan Herra Puhemies. Herrat Ministerit. Arvoisat Kutsuvieraat. Hyvät Naiset ja Herrat.

Ihmisen suhde luontoon on paljon läheisempi kuin yleensä aavistaakaan. Minä en tarkoita sitä luonnon ehdotonta yliherruutta, jonka alle ihmisenkin on täytynyt alistua ja josta ovat todisteena sammuneet korkeat kulttuurit aavikoiden hietakinoksien peitossa, tai synkkien sademetsien aarnioissa, vaan tarkoitan tässä lähinnä sitä herkkää kosketusta, jonka jokainen tuntee luonnossa liikkeessään omassa lähiympäristössään. Metsien kätköissä sielunelämä virittyy toiseen tunnelmaan kuin silmäinkantamattomilla lakeuksilla ja siksi metsien kansat aina ovat luonteeltaan ja myöskin elintavoiltaan toisenlaisia kuin aavojen näköalojen kasvatit. Mutta ei tässäkään vielä kyllin. Ihminen on vieläkin herkempien luonnonvivahtusten vaikutuksen alainen. Pieni kesäinen retkeily tätä valaisee.

Mielessämme ailahtelee rauhoittava ja tyytyväinen onnen tunne liikkuessamme männikköisillä kankaillamme, missä puut solakkarunkoisina huojuvat yläliljojen tuulissa. Puiden asennoissa on järjestelmää, samaten muodoissa, väreissä, aluskasvillisuuskin on määrätietoisesti ryhmitynyt, pensaat, varvut, ruohot, kaikki määrättyissä kasvustoissa, ja metsässä vallitsee todella sopusointu ja tasapaino, kunkin kasviyksilön ja -yhteisön välillä. Sanommekin, että siinä on kasvien välinen taistelu johtanut kasviyhdyksunnan muodostumiseen, metsätyppiin. Luonnon harmoonisuus on ihmisluonnetta ylentävää, rauhoittavaa.

Siirrymme kulon hävittämälle aukealle, jossa tulipunaiset horsmat ja monet metsäyhdyksunnalle vieraat kasvilajit joukkoina valtaavat aluetta ja jossa metsän oma nuorennos ja taimisto huokaa niiden sekä kaatuneiden, mustuneiden puunrunkojen seassa. Meihin vaikuttaa tällainen ympäristö rauhattomalta ja väsynyttä hermostoamme kiihdyttävältä, sillä metsäyhdyksunnan taistelu uuden tasapainon saavuttamiseksi on ankara.

Joudumme vihdoin aavalle nevaupalalle, jossa upottava sammalpeite leviää silmäinkantamattomiin ja jossa avovetiset rimmet osoittavat, missä vaara väijyy. Kaikkialla sen reunamilla metsä kuolee, sillä suo etenee vastustamattomasti haudaten alleen terveen metsän. Eikä siinä kyllin. Tuon saman suuren suon vaikutusta näkyy kaukana sen välittömästä läheisyydestäkin, jossa terveen metsän keskellä, matalissa notkelmissa alkaa muodostua suopesäkkeitä, joista soistuminen levenee vastustamattomasti metsää hävittäen. Ja niin joutuu laaja, alkujaan terve metsä kauttaaltaan yleisen, kuten tiede selittää, pohjaveden pinnan noustessa, suon valtaan. Tällaisessa ympäristössä herää ihmisessä vastustamaton halu estää suon tuhoisaa levenemistä ja suojata tervettä, arvokasta metsää.

Arvoisat juhlavieraat. Niinkuin metsäkasvillisuus on maahan juurtunut ja muodostaa kussakin paikassa sille ominaisten kasvupaikkatekijäin vaikutuksesta määrätynluontoisia yhteisöjä, tyyppisiä, niin myöskin ihmis-yhteisö ottaa elantonsa siitä maasta, jossa se asuu, ja maa vuorostaan luo sille ominaisen erikoispiirteisen ihmis-yhteisötyypin. Minun tuskin tarvinnekaan viitata siihen, että edellä koskettelemani kasvillisuuden muotoja voidaan sovittaa meitä lähellä oleviin kansoihin ja niiden elämään. Minä tarkoitan tässä lähinnä lännessä eläviä onnellisia naapureitamme, joille luonto on sallinut pitkälistä rauhaa ja jossa korkea kulttuuri pohjautuu siihen tasapainotilanteeseen, jonka kansallisten arvojen vaaliminen ja kehittäminen on saanut aikaan. Minun tuskin myöskään tarvinnee sanoa, että tasapainoon kamppailevalla kasvuyhteisöllä tarkoitan avomielisesti omaa maataamme, jossa kansallisia arvoja ja omintakeisia elämisen muotoja juuri etsitään. Eikä minun tarvinne lähemmin selvittää, mitä valtakuntaa tarkoitan mainitsemallani metsää hävittäväällä aavalla suoulapalla, joka soistuttaa koko maailman kansojen elinjuuria ja horjuttaa niiden elämän perustuksia.

Niinkuin metsäkasvillisuuden keskuudessa pienemmällä alakasvillisuuden kasvustoilla on erikoisen voimakas osuus tuon kokonaisuuden säilymiseen ja kehittymiseen, niin on myöskin ihmis-yhteisöjen assosiatioilla oleellinen osuus valtakuntien elintoiminnalle. Varsinkin meidän, joiden keskuudessa yhteenkuuluvaisuutta, yhtenäisyyttä ja keskittymistä kaivataan, on lohdullista tietää, että keskuudessamme on assosiatioita, seuroja ja yhdistyksiä, jotka voimakkaasti vievät jaloja aatteita ja kansan elämään läheisesti kuuluvia pyrkimyksiä eteenpäin. Ne liittävät yksilöt lujasti toinen toiseensa yhteisen edun ja kansakunnan onnen nimessä. Sellaisenakaan ei voi tämän seuran merkitystä kyllin korkealle

arvioida. Suomen metsänhoito ja metsätiede, joiden päämääränä on luoda maahamme niin ihanteellisia ja tuottoisia metsiä kuin mahdollista, symbolisoivat samalla kauniilla tavalla nuoren valtakuntamme voimakasta pyrkimystä saada tämä kansa niin sopusuhtaiseksi ja voimakkaaksi kuin mahdollista.

Suomen kansa on, niin kauan kuin tiede voi ajassa taaksepäin tunkeutua, ollut metsään läheisesti kuuluva. Metsäkulttuuri sanan laajassa merkityksessä on sekä muinaisten esi-isiemme että nykyisen kansammekin sivistyksen perusta. Ja yhtä totta kuin metsän haaskaus on ollut viime aikoihin saakka Suomen kansan pääelinkeino, on tästälähtien metsän vaaliminen ja hoito, yksi kulttuurin jaloimpia ja täydellisimpiä ilmenemismuotoja, oleva kansamme pääasiällisin elämisen lähde. Metsä on Suomen kansan menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus.

Samalla kuin vietetään nuoren metsätieteellisen tutkimuksen juhlaa on myöskin syytä palauttaa mieliin teoreettisen tutkimuksen merkitys. Muistettakoon Norrlinia hänen suorittaessaan hiljaista kasvitieteellistä tutkimustyötään Hämeen sydänmailla. Näistä teoreettisista tutkimuksista metsätieteemme luoja sittemmin pystytti jyrkät kulmakivet: »Die Waldtypen» ja »Studien über die Moore Finnlands», joista tutkimuksista sitten on versonnut kautta maailman tunnettu ja tunnustettu voimakas kulttuurinousu — Suomen metsätieteellinen tutkimus. Näin on teoreettinen tutkimus luonut perustan Suomen metsien hoidolle ja siten lujittanut voimakkaasti maamme vastaista taloudellista kehitystä. Ja sellaiseksihan tulee kulttuurikehityksen muodostuakin. Niinkuin sielu ja ruumis kuuluvat toisilleen inhimillisen elämän aikana, niin myöskin ovat erottamattomasti toisiinsa kuuluvia teoreettinen ja aineellinen kulttuuri, raivaten siten kansalle ja koko ihmiskunnalle uusia elämisen edellytyksiä. Kansa, joka tämän käsittää, on kulttuurikansa.

Mutta tämä juhla on sisällykseltään vielä muutakin. Me vietämme samalla kansallisen tutkimuksen merkittävää juhlaa. Suomen metsätieteellinen tutkimus ei ole muilta lainattua, se on omintakeisen ja sitkeän aherruksen tulos, jolla olemme rikastuttaneet koko ihmiskuntaa ja lahjoittaneet samalla omalle kansallemme uusia henkisiä ja aineellisia arvoja. Tämän tutkimustyön luoja lausui kerran, että Suomen kansa ei tarvitse muiden myötätuntoa, jota se kylläkin saa osakseen muita jäljittelemällä, vaan se tarvitsee muiden kunnioituksen, jonka se saavuttaa vasta sitten, kun se kykenee jotain omintakeista aikaansaamaan.

Suomen Metsätieteellisen Seuran piirissä ei unohteta sitä, että sen keskuudessa saavutetut tulokset kuitenkin olisivat paljon vähäisemmät,

ellei valtiovalta olisi aina luottamuksella ja ymmärtämyksellä sen toimintaan suhtautunut. Siksi pyydänkin Suomen Metsätieteellisen Seuran nimessä lausua kiitoksemme Suomen valtiovalle ja siksi tervehdimme erikoisella ilolla ja kunnioituksella Eduskunnan Herra Puhemiestä ja Herroja Ministereitä, jotka läsnäolollaan ovat juhlaamme kunnioittaneet.

Hochverehrte Herrn Vertreter Deutschlands, Eestis, Latvijas und Lietuvas.

Wie der Standort die Waldvegetation und seine Wachstumsenergie bestimmt, so bestimmt auch das Land, in dem ein Volk wohnt, die Möglichkeiten seines Staatswesens. Darum streben alle Staaten nach möglichst vollkommener Harmonie mit ihrer Umgebung und suchen ihr eigenes Land und sein Volk, d. h. ihre nationalen Kraftquellen, zur Grundlage ihrer Kulturentwicklung zu machen. Die finnische forstwissenschaftliche Forschung ist eine der bodenständigen und selbständigen Kulturerrungenschaften, durch die das finnische Volk seine Aufgabe als Staat neben den anderen Staaten auszuführen gewillt ist. Es freut uns besonders, dass wir unter uns Vertreter der an der Ostsee liegenden Länder sehen. Das beweist, dass die Ostsee die Kulturleistungen und -Impulse unserer Völker vereint und leicht vom einen zum anderen vermittelt. Uns verknüpfen alte Bande mit dem deutschen Volke, und darum ist es für uns eine Freude, den Vertreter Deutschlands, Herrn Grafen von der Schulenburg unter uns zu sehen. Desgleichen freut uns die Anwesenheit des Vertreters Estlands, Herrn Boris Koljo, Lettlands, des Herrn Forstingenieurs Auschkaps und Litauens, Dr. Kripas, da die Forstwissenschaftler Finnlands, Estlands, Lettlands und Litauens, gute Voraussetzungen zu gemeinsamer Arbeit besitzen und da diese Länder Teile der Mauer von Randstaaten sind, die niemals niederbrechen möge.

Våra ärade svenska gäster!

Så som ståndorten bestämmer skogsvegetationen, bestämmer naturen även för varje folk huvuddragen av den timliga och andliga kulturens utveckling. Och på samma sätt som skogstyperna utvisa naturens harmoniska jämnviktsläge, där varje bestånd och individ har sin egenartade betydelse, och där en intensiv samhörighet råder, så visa även de gamla kulturländerna, såsom rikena i Skandinavien, till hela sin art harmoniska drag. Finland är ett ungt rike. Dess strid för att vinna inre jämnvikt är ännu i full gång, men dess utveckling sker enligt samma lagar som för andra kulturfolk. Även vi äro medvetna om, att vi blott på en stark natio-

nell grund kunna uppnå en självständig kultur, en sådan, som förmår giva världens brokiga kultursamfund en speciell och värdefull insats. Vi veta, att genom imitering av andra uppnå vi kanske nog sympati, men ett självständigt rike är i främsta rummet i behov av anseende, som det då först ernår, när det förmår skapa något självständigt. Trogna vårt eget land och dess folks djupa leder, äro vi förvissade om, att vi kunna uppnå detta och känna oss först då i stånd till att stå som västerlandets förpost på denna farliga, men hedrande plats. Finlands forstvetenskapliga forskning är ett av dessa våra nationella alster. Och då vi känna, att vi höra till den ärofulla helhet, som kallas Fennoskandia, äro vi uppriktigt glada varje gång representanter för våra västra grannar komma hit för att hedra våra fester. Vi ha glädjen att se bland oss chefen för Norges forststyrelse, generaldirektören Sörhuus, representanterna för Sverige, byråchefen Aminoff och överjägmästaren Holmgren. På samma gång vi hoppas att ni måtte trivas bland oss, önska vi, att ni härifrån måtte föra med eder det intryck, att Finland även på detta område försöker berika världskulturen till heder för vårt gemensamma Fennoskandia.

Arvoisat juhlavieraat. Suomen miekkökankailla, joissa puhtaat metsätyypit levittävät ympärilleen leppoisaa ja turvallista tunnetta, kohooa muita ylväämpinä, muita korkeammalla ja muita tukevampina, kuin luonnon temppelein valtaiset pilarit, jyvät honkamme. Niiden latvukset kaartuvat korkeuksiin, juuret tunkeutuvat syvälle isänmaan kamaraan ja niiden turvissa nousee nuorennos uutta voimaa uhkuen. Sellaisina olemme tottuneet kunnioittamaan metsätieteellisen tutkimuksemme mainehikkaita miehiä, ennen muita Seuramme kunniajäseniä. Meillä on ilo nähdä keskuudessamme Seuramme ja koko metsätieteellisen tutkimuksen perustaja, pääjohtaja Cajander ja metsätieteelliseen tutkimustyöhön niin voimakkaalla tavalla myötävaikuttanut senaattori Kairamo. Korkeasti kunnioitetut kunniajäsenemme. Suuri elämäntyönne jatkuu keskeytymättömästi edelleenkin ja sen arviointiin ei tämä tilaisuus ole riittävä eikä sopiva. Siksi tahdon tällä kertaa vain metsätieteellisen tutkimuksen nimessä lausua teille hartaimmat kiitoksemme. Olkoon tämä samalla nuoremman polven, nuorennoksen, kiitollinen kädenpuristus jykeville kulttuuripetäjillemme.

Eduskunnan puhemies, pankinjohtaja *Kyösti Kallio* lausui:

K. Herra Kunniapuheenjohtaja!
Arvoisat isäntämme!

Eduskunnan puolesta on minulla kunnia kiittää siitä huomaavaisuudesta, jota Metsätieteellisen Seuran johto on osoittanut eduskuntaa kohtaan kutsumalla sen puhemiehen juhlakokoukseensa ja tähän tilaisuuteen. Maamme eduskunnalle ei ole yhdentekevää, miten metsiämme hoidetaan, ja sentähden sen piirissä suurella mielenkiinnolla seurataan sellaista tieteellistä työtä, josta on samalla suoranaista hyötyä maamme suurimman kansallispääoman hoidolle. Metsätieteellinen Seura on valinnut juuri tällaisen työalan ja voi nyt 25 vuoden toiminnan jälkeen kunnialla katsella saavutuksiaan. Tällainen työ ansaitsee ei ainoastaan myötätuntoa, vaan myös taloudellista tukea valtion puolelta. Seuran alku-aikoina ei sitä ollut saatavissa, kuten Seuran historiallisesta katsauksesta saimme kuulla. Ja voidaan ehkä syyttää eduskuntaakin, ettei se ole itsenäisyytemme aikanaan vielä kyllin tukenut tätä työtä. Eduskuntaa lähellä olevana sallittanee minun kumminkin huomauttaa, että itsenäisyytemme toteuttaminen on tuottanut niin moninaisia menoja, että on täytynyt olla pidättyväinen välttämättömienkin menojen suhteen.

Mutta huomiotta ei ole Seuran näissäkään oloissa jäänyt, sillä eduskunnassa ollaan selvillä, että tämän luontoinen työ, jota Seuran tekee, tukee puolestaan valtiomme tärkeimmän tulolähteen voimistumista ja taloudellista nousua. Sentähden olenkin vakuutettu, että eduskunta tulee jatkuvasti voimainsa mukaan tukemaan Seuran työtä ja tutkimuksia, joista jo sekä tieteelle että kansantaloudellemme on ollut suurta hyötyä.

Toivotan jatkuvaa menestystä Seuran työlle.

Ruotsin Kungl. Domänstyrelsenin osastopäällikkö *F. Aminoff* kiitti ulkomaalaisten edustajien puolesta seuraavin sanoin:

För den utomordentliga gästfrihet Finska Forstsamfundet vid sitt 25-årsjubileum visat här närvarande representanter från utlandet — *Lettland, Litauen, Norge, Sverige och Tyskland* — anholder jag vördsamt att å samtligas vägnar få till Forstsamfundet framföra ett djupt känt tack. I likhet med skogsmännen i det land, vi nu hava äran gästa, tillhöra vi stater, belägna vid eller nära Östersjön, för vilka en samverkan på det skogliga området och vad därtill hörer, förvisso är av väsentlig betydelse och därför bör befrämjas.

Finska Forstsamfundet, grundat av generaldirektören och professorn

Cajander, kan blicka tillbaka på en, vågar jag säga, lysande verksamhet. Kända och uppskattade vida utanför Finlands gränser äro *Acta forestalia fennica* och *Silva fennica*. Vad allt av trägen forskargärning och målmedveten strävan att nå fram till sanningen ligger ej bakom tillblivelsen av dessa verk!

Skogsvetenskaplig forskning för vinnande av praktiska resultat är — så har jag av uttalanden av Forstsamfundets frejdade grundare förstått — vad samfundet satt sig före och ej lämnar ur sikte. En sådan inriktning av Forstsamfundets verksamhet är förvisso ägnad att till inbördes förståelse sammanföra den skogliga praktikens och den skogliga forskningsmän till gagn, nu och alltid, för vårt stora gemensamma intresse: *Skogen*.

Jag anhåller, att övriga utländska gäster förena sig med mig i en gemensam hyllning för Finska Forstsamfundet.

Kirjeellisiä onnitteluja ja sähkötervehdyksiä olivat lähettäneet:

A m e r i k a s t a :

W. R. Brown,
University of Washington, Hugo Winkenwerder,
University of Michigan, S. T. Dean,
United States Department of Agriculture Forest Service,
Harward University, R. S. Fisher,
Yale University,
The Society of American Foresters, H. H. Chapman,
The New York State College of Forestry at Syracuse University,
Samuel N. Spring,
New York State College of Agriculture, Ralph S. Hosmer,
University of California, Walter Mulford,
Ellwood Wilson, New York,
University of Toronto, C. D. Dean.

B r i t a n n i a s t a :

Society of Foresters of Great Britain, H. M. Steven,
The Royal English Forestry Society,
Royal Scottish Forestry Society, R. Angus Galloway,
Forestry Commission, Fraser Story,
Imperial Forestry Institute, University of Oxford,
Empire Forestry Association,

Departement of Scientific and Industrial Research,
W. E. Hiley, Dartington Hall Ltd.,
Forest Research Institute and College, Dehra Dun, India.

E e s t i s t ä :

Eesti Metsadewalitsus,
Eesti Metsateenijate Ühingu Keskjuhatas,
Eesti Metsaylemate Ühing, Eesti Metsäühingute Liit,
P. Reim.

E t e l ä - S l a a v i a s t a :

Prof. Aleksander Ugrenović, Zagreb.

H o l l a n n i s t a :

Staatsboschbeheer, E. D. van Dissel,
Nederlandsche Boschbouwvereniging,
Prof. H. Beekman.

I t a l i a s t a :

Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste, A. Agostini,
R. Stazione Sperimentale di Silvicoltura, Firenze.

I t ä v a l l a s t a :

Der Direktor der forstlichen Bundes-Versuchsanstalt, Mariabrunn,
Prof. Zederbauer, Hochschule für Bodenkultur, Wien,
Prof. R. Scharfetter, Graz.

K r e i k a s t a :

Adekonomopulos, Saloniki,
Mr. Barrington Moore, Korfu.

L a t v i a s t a :

K. Melderis, Riga,
Dozent Andr. Teikmanis, Riga,
Forstabteilung Universität Riga.

L i e t t u a s t a :

Dr. C. Regel, Kaunas.

N o r j a s t a :

Norsk Forstmansforening, Lange Koch,
Det Norske Skogsforsøksvesen, Erling Eide,
Det Norske Skogselskap,
Agnar Barth,
W. Kiaer,
Jens Holmboe,
Prof. Oscar Hagem, Bergen.

P u o l a s t a :

Prof. Wladyslaw Szafer, Krakova,
Prof. Stanislaw Sokolowski, Krakova,
Prof. S. Dziubaltowski, Warszawa,
Prof. W. Jedlinski, Warszawa,
Prof. Ing. Cyryl Kochanowski, Lwow,
Jan Miklaszewski, Warszawa,
Dyrektor Izby Przemyslowo-Handlowej, Wilno,
Société Forestière de Pologne, Lwow,
Institut de Recherches des Forêts de l'État, Warszawa.
Jan Kloska, Warszawa.

R a n s k a s t a :

L. G. C. Parole, Chaumont-le-Bois,
Prof. Henri Perrin, Nancy,
Ecole Nationale des Eaux et Forêts,
Société Denrologique de France, Versailles.

R u o t s i s t a :

Tor Jonson, Sveriges Skogshögskola,
Lindman, Lundh Stockholm,
Henrik Hesselman, Experimentalfältet,
Wilh. Ekman,
Wibeck, Ålsten.

S a k s a s t a :

Albrecht Penck, Berlin,
Dr. Wappes, München,
Prof. Konrad Rubner, Tharandt b. Dresden,

Prof. J. Busse, Tharandt,
 Prof. H. Martin, Tharandt,
 Forstliche Hochschule Tharandt,
 Geheimer Regierungsrat Dr. Herrmann, Breslau,
 Bayer. Forstliche Versuchsanstalt, München,
 Forsteinrichtungs- und Forstliche Versuchsanstalt, Braunschweig,
 Prof. Graf zu Leiningen,
 Prof. P. Ehrenberg, Agrikulturchemisches und bakteriologisches
 Institut der Schlesischen Friedrich-Wilhelms Universität, Breslau,
 Der Rektor der Forstlichen Hochschule, Hann. Münden,
 Dr. L. Diels, Berlin,
 Dr. Walther Wanger, Danzig-Langfuhr,
 Prof. Endres, München,
 Prof. Ludwig Fabricius, München,
 Ministerialrat Künkele, München,
 Prof. Geh. Forstrat Friedr. Jentsch, Tharandt,
 Prof. V. Dieterich, München.

Sveitsistä:

Eidg. Centralanstalt für das forstliche Versuchswesen, Zürich,
 E. Rübel, Zürich-Fluntern,
 Eidgen. Inspektion für Forstwesen, Jagd und Fischerei, Bern,
 Eidg. Technische Hochschule Abteilung für Forstwirtschaft, Zürich.

Tanskasta:

Den Kongelige Veterinär og Landbohøjskole København, Carl H.
 Hansen,
 Det Danske Hedeselskab, C. E. Flensborg.

Tshekkoslovakiaasta:

Prof. Ing. Rudolf Friese, Pisek,
 Prof. Ing. Rudolf Haša, Brno,
 Vysoká škola zemědělského a lesního,
 Ústřední Jednota československého lesnictva.

Unkarista:

Kön. Ung. Hochschule für Berg- und Forstingenieure, Sopron,
 Kön. Ung. Forstliche Versuchsstation, Sopron,
 Der Internationale Verband Forstlicher Forschungsanstalten.

Suomesta:

Metsämiesten Keskusseura, Tampere,
 Fiskars Aktiebolag,
 W. Rosenlew & Co A.B., Erik Rosenlew, Pori.
 Itä-Hämeen Metsänhoitolautakunta, Lahti,
 Metsäneuvos Tötterman, Helsinki,
 Linnaniemi, Turku,
 Turun Yliopisto,
 Aktiebolaget Kemi Osakeyhtiö Metsäosasto, Rovaniemi,
 Etelä-Pohjanmaan Metsänhoitolautakunta, Seinäjoki,
 K. Lindberg, Helsinki,
 J. Kivenheimo, Rauma,
 A. E. Järvinen, Rovaniemi,
 Lontoosta saapui onnittelusähkösanoma prof. Saarelta ja Varsovasta
 prof. Lönnrothilta.

Publications of the Society of Forestry in Suomi:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Contains scientific treatises dealing with forestry in Suomi (Finland) and its foundations. The volumes, which appear at irregular intervals, generally contain several treatises.

SILVA FENNICA. Contains essays and short investigations in the subject of forestry in Suomi. Published at irregular intervals. Each essay appears as a separate volume.

COMMENTATIONES FORESTALES. Contains investigations and other essays regarding forestry and other spheres connected with it in other countries than Suomi. Published at irregular intervals. Each volume generally contains only one treatise.

Die Veröffentlichungsreihen der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Suomi:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Enthalten wissenschaftliche Untersuchungen über die finnische Waldwirtschaft und ihre Grundlagen. Sie erscheinen in unregelmässigen Abständen in Bänden, von denen jeder im allgemeinen mehrere Untersuchungen enthält.

SILVA FENNICA. Diese Veröffentlichungsreihe enthält Aufsätze und kleinere Untersuchungen zur Waldwirtschaft Suomis (Finnlands). Sie erscheint in unregelmässigen Abständen. Jeder Aufsatz erscheint als besonderer Band.

COMMENTATIONES FORESTALES. Enthalten Untersuchungen und Beiträge zur Waldwirtschaft und damit zusammenhängenden Fragen für andere Länder als Suomi. Sie erscheinen in unregelmässigen Abständen. Jeder Band enthält im allgemeinen nur eine Untersuchung.

Publications de la Société forestière de Suomi:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Contient des études scientifiques sur l'économie forestière en Suomi (Finlande) et sur ses bases. Parait à intervalles irréguliers en volumes dont chacun contient en général plusieurs études.

SILVA FENNICA. Contient des articles et de petites études sur l'économie forestière de Suomi. Parait à intervalles irréguliers. Chaque article constitue habituellement un volume.

COMMENTATIONES FORESTALES. Contient des études et des articles sur l'économie forestière et les branches connexes dans les pays autres que Suomi. Parait à intervalles irréguliers. En général, chaque volume ne contient qu'une étude.

